

ISSN 1847-4802

List Općine Koprivnički Bregi

Godina IV., broj 10(3)/2012.

*Blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!*

*Bregofska pita u registru
nematerijalnih kulturnih dobara Republike Hrvatske*

Drage mještanke i mještani Koprivničkih Bregi, Glogovca i Jeduševca,

zadovoljstvo mi je obratiti Vam se u posljednjem ovogodišnjem broju našeg općinskog lista.

Vrijeme brzo leti, pri kraju je i 2012. godina, u kojoj smo imali puno zanimljivih i važnih događaja u našoj Općini, županiji i domovini Hrvatskoj.

Nažalost, možemo reći da je za ljude u Hrvatskoj ovo bila još jedna teška godina, ako ne i najteža od uspostave neovisne države, te da je za očekivati sličnu situaciju i u 2013. godini.

No, s druge strane, aktivnosti koje smo poduzimali u ovoj godini u našoj Općini daju mi razlog za zadovoljstvo i optimizam. Unatoč teškoj ekonomskoj situaciji, održali smo kontinuitet pripremanja i realizacije mnoštva velikih i manjih projekata, važnih za poboljšanje uvjeta života naših žitelja u svim naseljima naše Općine.

Pokazali smo da se s kvalitetnim planiranjem i raspodjelom ograničenih financijskih sredstava, znanjem, velikom energijom, te dobrim odnosima s našim partnerima, prvenstveno Koprivničko-križevačkom županijom na čelu sa županom Darkom Korenom, može napraviti puno. Puno, a u nekim segmentima mogu reći i više od onoga što smo planirali i očekivali.

Stoga smatram da će i 2013. godina biti značajna u razvoju naše Općine, godina u kojoj ću sa svojim suradnicima nastaviti planirane aktivnosti i projekte, a neke od njih i završiti s obzirom na definirane rokove. Naravno, slijedeće godine biti će održani i lokalni izbori na kojima će žitelji moći i ocijeniti taj rad, te odlučiti u kojem smjeru će se nastaviti razvoj naše Općine. Iskustvo u dosadašnjem obnašanju funkcije načelnika Općine i njenom vođenju pokazalo mi je da su za ovaj odgovoran i težak posao na kraju svega najvažniji ljudi. Sposobnost, poštenje i iskrena želja ljudi da pomognu razvoju svoje sredine u kojoj žive, njenim žiteljima, prepoznaju se i cijene, te mogu srušiti mnoge, naizgled nepremostive barijere na putu prema ostvarenju tog cilja.

U periodu od zadnjeg izlaska općinskog lista bilo je dosta događaja, pa ću spomenuti samo najvažnije.

Nakon raspisanog natječaja za odabir izvođača radova za drugu fazu nadogradnje škole i izgradnje vrtića, ponuda tvrtke Kulić-invest iz Vinkovaca izabrana je kao najpovoljnija. Radovi su nastavljeni i vrlo smo zadovoljni dosadašnjom dinamikom, tako da očekujemo završetak svih radova na proljeće slijedeće godine, u skladu s planiranim rokom.

Pri kraju je i izgradnja kanalizacijske mreže u Glogovcu, saniraju se oštećenja na svim potrebnim mjestima, a ukoliko nešto neće biti moguće sanirati s obzirom na vremenske (ne)prilike, to će se obaviti početkom slijedeće godine (prvenstveno mislim na asfaltna radova zbog zatvaranja asfaltnih baza tijekom zime). U siječnju se planira obaviti tehnički pregled cijele mreže, kako bi se izdala uporabna dozvola, a nakon toga će se žitelji Glogovca moći

početi priključivati na kanalizacijsku mrežu. O samoj proceduri priključka, kao i potrebnoj dokumentaciji koju je potrebno priložiti uz zahtjev za priključenje, žitelji informacije mogu dobiti u tvrtki Komunalac i u Općini.

Krajem 11. mjeseca dobili smo lokacijsku dozvolu za projekt izgradnje pješačkih staza u naselju Koprivnički Bregi, a očekujemo i skoro ishođenje potvrde na glavni projekt, odnosno građevinske dozvole. Time ćemo moći pripremiti troškovnik i kandidirati projekt kod državnih institucija, najvjerojatnije za sredstva pred-pristupnih fondova Europske Unije, kako bi slijedeće godine došli do financijskih sredstava za početak gradnje. Sama gradnja moguća je i po dionicama, što će ovisiti upravo o visini sredstava koja će biti moguće dobiti na natječajima raspisanim za financiranje ovakvih projekata, odnosno mjerama za razvoj ruralne infrastrukture.

Bilo je i puno drugih događaja i aktivnosti u našoj Općini, većinom veselih, ali nažalost i jedan jako tužan. Otišao je naš Bregovec Boris Šprem, predsjednik sabora Republike Hrvatske, što je udarac svima nama u njegovim Bregima, ali i cijeloj državi. Puno smo rekli i napisali o Borisu, a izuzetna je čast što su i predstavnici naše Općine bili djelom počasne straže.

Što još reći?

Kao što sam spomenuo na početku, čeka nas teška i važna godina, godina u kojoj bi Hrvatska trebala postati članica Europske Unije, godina u kojoj očekujemo početak pozitivnih trendova, oporavak gospodarstva i rast zaposlenosti prije svega.

Što se tiče razvoja naše Općine, u slijedećoj godini očekujem nastavak realizacije započetih projekata i početak novih.

Otvoriti ćemo vrtić, krenuti s jedno-smjenskom nastavom u školi u Bregima, pustiti u rad kanalizacijsku mrežu i završiti izgradnju komunalne infrastrukture u Glogovcu, pripremiti projektnu dokumentaciju za izgradnju kanalizacije u Jeduševcu, nastaviti i završiti kompletnu obnovu javne rasvjete na području Općine, a nadam se i započeti gradnju pješačkih staza u naselju Koprivnički Bregi.

U planu je postavljanje nove ograde na groblju u Glogovcu, na inicijativu i uz veliku pomoć vrijednih mještana Glogovca, saniranje oštećenja na mrtvačnicama, šljunčanje poljskih puteva i nerazvrstanih cesta, nastavak ugradnje PVC stolarije na zgradi Općine u Bregima i prostorijama iznad vatrogasnog spremišta u Glogovcu, kao i niz drugih manjih aktivnosti.

Kao i proteklih godina, Općina neće zaboraviti nikoga, od najmlađih do najstarijih, kao i socijalno najugroženijih žitelja naše Općine. Kroz programe socijalne pomoći, financiranje ili sufinanciranje raznih aktivnosti pokušati ćemo pomoći svima, a posebno djeci u našoj Općini, u osiguranju uvjeta života i minimalnog nivoa egzistencije kakav svaki čovjek zaslužuje.

Također, Općina će nastaviti pomagati svim udrugama, klubovima i dobrovoljnim vatrogasnim društvima, s kojima dobro surađujemo i koji sa svojim aktivnostima kontinuirano promoviraju našu Općinu.

Izvršnu suradnju imamo naravno i s našim velečasnim Josipom Koščakom, koji se uvijek rado uključuje u razne manifestacije koje se održavaju u našoj Općini, kao i s djelatnicima Osnovne škole Koprivnički Bregi na čelu s ravnateljicom Karolinom Vidović.

Ovom prilikom se zahvaljujem uredništvu općinskog lista na čelu s glavnom urednicom, na ustrajanju u pripremi i izdavanju našeg općinskog lista, u kojem naši žitelji mogu saznati sve novosti o događanjima u Općini, kao i niz ostalih korisnih informacija.

Zahvalio bih se i svojoj zamjenici Đurđici, predsjedniku vijeća Darku, Općinskom vijeću, kao i svim djelatnicima - Sonji, Ljubici, Damiru, Dejanu, na odličnoj suradnji i trudu koji ulažu, kako bi

Općina funkcionirala na najvišem mogućem nivou.

Drage mještanke i mještani, budimo pozitivni i složni, budimo tolerantni jedni prema drugima i sredini u kojoj živimo. U godini pred nama to će nam itekako trebati, ali uz puno rada i međusobnog poštovanja siguran sam da rezultati neće izostati, odnosno uvjeren sam da našu Općinu čeka još jedna godina puna važnih i pozitivnih događaja koji će ostati zapisani u njezinoj povijesti.

Svima Vam želim čestit i blagoslovljen Božić i sretnu Novu 2013. godinu!

Vaš načelnik Općine
Dip.oec. Mario Hudić

Biti zahvalan...

Sjećam se kao mala djevojčica često puta znala sam čeznuti za nekom igračkom ili nekom sitnicu, također sam nastojala svojim malim dječjim umijećima i radom doći do nekih novčića kako bi majci mogla kupiti dar za "Dan žena", jer u mojoj dječjoj glavi bila je misao kakav je to dar majci ako nije od srca i truda moga dan.

Danas, gledajući unatrag bilo je mnogo životnih situacija u koje sam uložila mnogo truda i vremena, istina, svaka od njih i nije završila onako kao što sam željela, ali ipak i takve situacije koje su na prvi pogled izgledale loše, dugoročno su me ojačale i naučile biti zahvalnom.

Biti zahvalan, tako često čujemo taj izraz, a da li u sebi stvarno to i osjećamo, da li osjećamo zahvalnost na novom danu, na proživljenom životu, na snazi koja nas tjera dalje, za ljubav koju dobivamo, za život koji živimo?

Dragi moji pogledajte u svoje srce, otvorite svoje oči i bude zahvalni u sebi, u svome srcu, u odnosu jedni prema drugima, nemojte se uzimati zdravo za gotovo jer svatko od nas ovaj svijet čini takvim kakav je i svatko od nas ima posebnu ulogu u njemu, jer svi smo mi kao staklo krhki i lomljivi, a opet tako snažni i nesalomljivi. Dragi moji, još jednom pogledajte u druge oči, u svoju dušu, jer uvijek postoji razlog da budete zahvalni, da budete bolji i da budem bolja.

Sa zahvalnošću vam se obraćam, jer ste mi pružili priliku da bar na trenutak pročitate ove moje misli i da vam prenesem čestitku od srca i svima vama zaželim SRETAN BOŽIĆ, ZDRAVU I SRETNU NOVU GODINU.

Vaša zamjenica načelnika Đurđica Mustaf

Drage mještanke i mještani Općine Koprivnički Bregi!

Poštovani mještani!

Još je jedna godina iza nas. Kako to i inače izgleda, i ova nam je prošla prebrzo. Kraj godine je razdoblje kada svi pomalo rezimiramo što smo u godini na izmaku napravili na privatnom i poslovnom planu, uvijek iznova govoreći sami sebi da ćemo u idućoj godini biti još bolji.

Vjerujem da Vas Općinsko vijeće nije razočaralo svojim radom, svojom suradnjom s načelnikom, donaćelnicom i svim zaposlenicima Općine. Ulazimo u Novu 2013. godinu s nadom i vjerom da ćemo našim zajedničkim marljivim radom, znanjem i samopouzdanjem stvoriti preduvjete za bolji život u našoj Općini, da ćemo pridonijeti ostvarivanju zacrtanih programa razvoja, kako u oblasti komunalne infrastrukture i razvoju gospodarskih potencijala tako i u skrbi za naše najmlađe i najstarije mještane Općine Koprivnički Bregi.

Pred nama su blagdani mira i zajedništva. U ime članova Općinskog vijeća i svoje osobno ime želim svim mještankama i mještanima Općine da budu sretni, imaju vjere i budu ustrajni u svome radu, i da ohrabreni snagom kršćanskog blagdana, simbolom novog života, pronađu vjeru za izazove koji su pred svima nama.

Čestit i blagoslovljen Božić i Nova 2013. godina!

Predsjednik Općinskog vijeća Darko Sobota

Najvažnije Odluke Općinskog vijeća Koprivnički Bregi

- sve donesene jednoglasno

Odluke Općinskog vijeća Općine Koprivnički Bregi donesene na 28. sjednici održanoj 12. rujna 2012. g.

Branko Posavec (HDZ) – novi član Općinskog vijeća

Općinski vijećnik Damir Gašparac (HDZ) podnio je ostavku Općini Koprivnički Bregi na dužnost općinskog vijećnika zbog novih poslovnih obaveza i čestih putovanja, te nemogućnosti kvalitetnog zastupanja interesa birača. Općinski odbor HDZ-a Koprivnički Bregi predložio je za novog općinskog vijećnika Branka Posavec, koji je bio na 9. mjestu izborne liste HDZ-a Koprivnički Bregi na izborima održanim 17.5.2009. g. Nakon što je Mandatna

komisija izvršila uvid u kandidacijsku listu i utvrdila da ne postoje nikakve zapreke za postupanje prema istim traženjima, Branko Posavec je prihvaćen za novog člana Općinskog vijeća.

Odluke Općinskog vijeća Općine Koprivnički Bregi donesene na 29. sjednici održanoj 26. rujna 2012. g.

Izmjene i dopune proračuna Općine Koprivnički Bregi za 2012. g. i projekcija za 2013. i 2014. g. – nakon raspisanog natječaja za II. fazu dogradnje Osnovne škole Koprivnički Bregi i izgradnje vrtića potrebno je izmijeniti projekcije u skladu s odlukom o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, tako da izmijenjena projekcija u tu svrhu iznosi 1.200.000,00 kn.

Đurđica Mustaf

Potpisan Ugovor o dogradnji OŠ Koprivnički Bregi i izgradnji vrtića

Ovlašteni predstavnici naručitelja Općine Koprivnički Bregi za pripremu i provedbu javne nabave za II. fazu dogradnje OŠ Koprivnički Bregi i izgradnje vrtića u sastavu Melita Bušljeta (predstavnik Koprivničko-križevačke županije), Darko Sobota (predsjednik Općinskog vijeća Općine Koprivnički Bregi) i Sonja Terzić (viši upravni referent Općine Koprivnički Bregi) nakon zaprimljenih ponuda od strane ponuditelja Fenix d.o.o. iz Slavenskog Broda, Mod d.o.o. iz Koprivnice i Kulić – Invest d.o.o. iz Vinkovaca, donijeli su odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuđača tvrtke Kulić – Invest d.o.o..

Dana 18.10.2012. g. u zgradi Općine Koprivnički Bregi održano je svečano potpisivanje ugovora o javnoj nabavi – II. faze dogradnje OŠ Koprivnički Bregi i izgradnje vrtića. Ugovor je sklopljen između Općine Koprivnički Bregi i tvrtke Kulić – Invest d.o.o. iz Vinkovaca u vrijednosti radova od 2.141.000,00 kn. Za ovogodišnje radove u vrijednosti od 984.000,00 kn sredstva je osigurala Koprivničko-križevačka županija.

Svečanom potpisivanju ugovora su uz načelnika Općine Maria Hudića i zamjenicu načelnika Đurđicu Mustaf, prisustvovali župan

Koprivničko-križevačke županije Darko Koren, zamjenik župana Ivan Pal, županijski pročelnik Mladen Antolić sa suradnicima, ravnateljica OŠ Koprivnički Bregi Karolina Vidović, predsjednik Školskog odbora Branko Mustaf te projektant Vedran Petrović.

Đurđica Mustaf

*Sretne blagdane i uspješnu Novu 2013. godinu
želi vam*

Legalizacija bespravno izgrađenih objekata

Poštovani mještani Općine Koprivnički Bregi, ovim putem bih vam želio pružiti informacije vezane za legalizaciju bespravno izgrađenih objekata.

Cijeli postupak legalizacije pokreće se podnošenjem zahtjeva za izdavanje rješenja o izvedenom stanju koji se podnosi Upravnom odjelu za prostorno uređenje, gradnju i zaštitu okoliša Koprivničko-križevačke županije na adresi Antuna Nemčića 5, Koprivnica.

Zahtjevu za izdavanje rješenja o izvedenom stanju prilaže se:

- geodetski elaborat evidentiranja podataka o zgradama ovjeren od nadležnog katastarskog ureda i kojeg je prema pravilima koja uređuju topografsku izmjeru i katastar, izradila osoba ovlaštena za obavljanje poslova državne izmjere i katastra nekretnine prema posebnom zakonu
- tri primjerka arhitektonske snimke, koju je izradio ovlašteni arhitekt
- dokaz o ispunjenom bitnom zahtjevu mehaničke otpornosti i stabilnosti izrađenima po ovlaštenom inženjeru građevinarstva
- dokaze u svrhu obračuna naknade za zadržavanje nezakonito izgrađene zgrade u prostoru (izvod iz zemljišne knjige ili drugi odgovarajući dokaz da ima pravo graditi – sudsko rješenje, ugovor, suglasnost suvlasnika, dokaze o vremenu građenja)
- ispunjeni obrazac Hrvatskih voda : IM – 1 ili IM – 2 (iskaz mjera za obračun vodnog doprinosa)

Ozakoniti se mogu samo one zgrade koju su vidljive na digitalnoj ortofoto karti Državne geodetske uprave izrađenoj na temelju aerofotogrametrijskog snimanja Republike Hrvatske

započetog 21. lipnja 2012. ili je do tog dana zgrada evidentirana na katastarskom planu ili drugoj službenoj kartografskoj podlozi, o čemu tijelo nadležno za državnu izmjeru i katastar nekretnina na zahtjev stranke izdaje uvjerenje.

Zahtjev se može podnijeti najkasnije do 30. lipnja 2013. i nakon proteka toga roka ne može se više podnijeti.

Za sve zgrade i objekte za koje je građevinski inspektor donio rješenje za uklanjanje rok za podnošenje zahtjeva je do 31. prosinca 2012. i nakon proteka toga roka ne može se više podnijeti.

Nakon izdavanja rješenja o izvedenom stanju plaća se naknada za zadržavanje nezakonito izgrađene zgrade u prostoru koja se obračunava po sljedećem kriteriju

- obujam zgrade do 300 m³ – 4,00 kn/m³
- obujam zgrade od 300 do 3.000 m³ – 10,00 kn/m³
- obujam zgrade od 3.000 do 7.000 m³ – 30,00 kn/m³
- obujam zgrade preko 7.000 m³ – 75,00 kn/m³

Naknada ne može biti manja od 500,00 kn, a ako je veća od 1.500,00 kn moguća je otplata na rate.

Kod jednokratnog plaćanja odobrava se popust od 25%.

Nakon plaćanja naknade za zadržavanje nezakonito izgrađene zgrade u prostoru donosi se pravomoćno rješenje o izvedenom stanju. Tada se još plaća komunalni doprinos koji iznosi 3,20 kn/m³.

Za sva pitanja vezana za obračun naknada možete me kontaktirati na broj 091/2830-424.

Referent-komunalni redar: Dejan Plantić

Posjetite općinsku web stranicu www.koprivnicki-bregi.hr

Zbogom Borise

Tužna vijest objavljena tog nedjeljnog jutra 30.9.2012. g., da je umro gospodin Boris Šprema, predsjednik Hrvatskog sabora, naš sumještanin, donijela je veliku tugu njegovoj obitelji i istinsku tugu na lica svih naših mještana, svih ljudi diljem Hrvatske koji su ga poznavali ili su ga tek nešto manje poznavali. Sve televizijske i novinske kuće došle su u naše Brege šaljući svoja izvješća o preranoj smrti predsjednika Hrvatskog sabora, ali šaljući istovremeno tople i ljudske priče

o jednom čovjeku iz male sredine koji je ostavio dubok trag i ostvario veliki uspjeh, a istovremeno ostao skroman i svima dostupan.

Svaka izjava tih dana, bilo upućena od visokih dužnosnika ili pak susjeda, prijatelja, poznanika imala je u sebi tu neku toplinu i uvijek istu poruku, bio je dobar čovjek.

...I tako je jedan dobar i pomirljiv čovjek uspio na neko vrijeme ujediniti ponekad ideološki razjedinjenu, nepomirljivu Hrvatsku, te je uspio svojim primjerom dati ljudima nadu i vjeru u istinske vrijednosti.

Na posljednji počinak ispratila ga je cijela Hrvatska, veličanstveno, dostojanstveno, svečano...

Upravo onako kako je živio i kako je Boris to zaslužio.

Hvala Ti Borise....

Branko Mustaf

Posljednji ispraćaj našeg Borisa

Povodom smrti gosp. Borisa Šprema Općina Koprivnički Bregi omogućila je našim mještanima upis u Knjigu žalosti.

U suradnji s Državnim protokolom i MUP-om RH, kojima se ovim putem zahvaljujemo, omogućeno je našim mještanima da organizirano s dva autobusa prisustvuju posljednjem ispraćaju gosp. Borisa na zagrebačkom groblju Mirogoj.

Posljednji pozdrav Općina Koprivnički Bregi gosp. Borisu izrazila je počasnom stražom uz zatvoren lijes, u sastavu: Mario Hudić, Darko Sobota, Ivan Peroković, Zdravko Poljak, Krešimir Papac i Krešimir Kranjčec.

U svečanom ispraćaju sudjelovao je i naš župnik vlč. Josip Koščak, a slijedeći dan služio je Svetu misu zadušnicu u Crkvi Sv. Roka u Koprivničkim Bregima.

Općina Koprivnički Bregi zahvaljuje se svim mještanima na dostojanstvenom ispraćaju našeg Bregovca Borisa.

Zamjenica načelnika Đurđica Mustaf

Željko - zaslužuje pohvalu!

Željko Galinec - klesar iz Koprivničkih Bregi, kojeg možete sresti na groblju sa svojim djelatnicima kako uređuju spomenike naših mještana, koji mirno počinjavaju na groblju.

O Željku pišem zato što je sa svojom humanošću i svojim radom obnovio grobno mjesto djece učitelja Kinder bez ičije novčane pomoći. Željko je to učinio s puno ljubavi za male ljude-djecu. On nije ni znao da je okrenuo stranicu prošlosti i potaknuo na sjećanje na osobe, koje su puno učinile za Brege i da ima ljudi koji su vrijedni sjećanja i poštovanja. A tko je bio Kinder?

Šime Kinder je bio učitelj, koji je 1876. godine došao u Koprivničke Brege. Uz redovni rad u školi svirao je na orguljama u crkvi. U školi je upoznao učiteljicu Ljudmilu Šindler s kojom je 1877. godine sklopio brak.

Godine 1880. zaslugom učitelja Kindera posađen je prvi red divljih kestena pred crkvom i školom, a koji i danas rastu u našem parku. Za vrijeme svojeg učiteljavanja u bregovskoj školi prvi je počeo pisati "Spomenicu škole", a ustanovljen je i posebni školski odbor za napredak škole.

1883. godine bio je drugi veliki potres, koji je jako ošteti crkvu i školu (koja je bila na mjestu sadašnje škole, ali manja). Te iste godine ustanovljen je i školski vrt (cjepiljnjak) za poduku djece u voćarstvu. Učitelji su djelovali na unapređenju sela i ostavili trag pravih učitelja. U Bregima je bilo osnovano "Učiteljsko društvo" za kotar Koprivnicu. Važno je zapisati da je 1893. godine posađen i drugi red divljih kestena i dudova pred crkvom i školom.

Učitelji Ljudmila i Šime Kinder imali su i svoju djecu, ali zbog difterije puno je djece umrlo tih godina u Bregima (puno male djece i 23 školske djece). Tako su umrla i njihova djeca, koja su pokopana na našem bregovskom dječjem groblju.

Kada sam i sama bila učiteljica u bregovskoj školi, poticala sam djecu na mnoge aktivnosti - uređenje parka, nekih grobova pa i grobova djece učitelja Kinder. Danas su Kristina Zbodulja i njene prijateljice odrasle djevojke, ali su nastavile do danas uređivati te grobove. Jako sam ponosna na njih i hvala im.

To je vidio i Željko Galinec - klesar. Pitala sam ga: "Što te je potaklo na ovu veliku gestu da budeš donator i kako se sada osjećaš?"

Ne znam! Valjda u svakom čovjeku postoji nešto što ga potakne da učini nekad dobro, a nekad i loše. Ja nisam puno znao o toj obitelji, ali sam stvarno sretan što sam to učinio. Zahvaljujem i mojim dečkima, koji rade sa mnom i svima želim čestit Božić i Novu 2013. godinu!

Zapisala: Milka Stanešić

Kako smo zaštitili našu bregofsku pitu

Odmah na početku zahvaljujem na prigodi da napišem tekst o upisivanju bregofske pite u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske te ukratko objasnim tijek postupka, ali i da naglasim veliku važnost i vrijednost upisa.

Stoga u uvodu navodim što kaže Ministarstvo kulture Republike Hrvatske:

“Pojam nematerijalna kulturna baština obuhvaća: prakse, predstave, izraze, znanje, vještine, kao i instrumente, predmete, rukotvorine i kulturne prostore koji su povezani s tim, koje zajednice, skupine i, u nekim slučajevima pojedinci prihvaćaju kao dio svoje kulturne baštine.

Nematerijalnu kulturnu baštinu, koja se prenosi iz generacije u generaciju, zajednice i skupine stalno iznova stvaraju kao reakciju na svoje okruženje, svoje uzajamno djelovanje s prirodom i svoju povijest. Ona im pruža osjećaj identiteta i kontinuiteta te tako promiče poštovanje za kulturnu raznolikost i ljudsku kreativnost.

Svojstvo kulturnog dobra, na temelju stručnog vrednovanja i prijedloga Povjerenstva za nematerijalnu kulturnu baštinu utvrđuje Ministarstvo kulture rješenjem.”

Iako prema povijesnim izvorima povijest područja današnje Općine Koprivnički Bregi seže u daleku prošlost sve do bakrenog doba, za nas, od kojih smo neki potomci prvih doseljenih stanovnika, povijest današnjih Bregi počinje između 1638. i 1639. godine, koji su već 1659. godine po prvi puta uredno popisani. Plodna zemlja i velika marljivost stanovnika omogućavali su dobar život, koji se ogledao i u tradicionalno ženskom ambijentu - kuhinji, u sastojcima i pripremi raznovrsnih jela i slastica, kako svakodnevnih, tako i posebno onih koja su se pripremala u kontekstu nekog običaja. Način prehrane i izbor namirnica mijenjao se kako se mijenjao i način života, ali neka jela i običaji zadržali su se sve do današnjih dana i to jedino zahvaljujući našim mamama, bakama, prabakama - naša “bregovska pita” ili u kajkavskom govoru naših Bregi “bregofska pita”, kao i običaj pripremanja za Božić, Uskrs, svatove i to isključivo usmenim prenošenjem unutar svake obitelji - majke kćerima, svecrve snahama. Ona se i danas još uvijek priprema po starom ustaljenom receptu, samo u Koprivničkim Bregima i za iste prigode. I do pred nekih tridesetak godina, ostali su ju mogli kušati samo ako su bili bregovski gosti, da bi 1979. godine gđa. Milka Stanešić, tadašnja predsjednica Aktiva žena, zapisala recept prema kazivanju i pokazivanju Katalene Jakupić (1901.-1992.), Milkice Krapinec-Đurinčeve (1918.-2006.) i Rozice Prvčić. To je bio i početak prezentiranja bregofske pite na javnim skupovima, susretima i manifestacijama. Zajedničkim iznimno vrijednim radom članica Udruge žena Bregi i Udruge prijatelja kulture “Vlado Dolenc”, zahvaljujući njihovim prezentacijama, za pitu su sada već mnogi u Hrvatskoj čuli i što je najvažnije imali prilike i kušati. No, s prezentacijom bregofske pite izvan Koprivničkih Bregi počele su se pojavljivati raznovrsne “bregovske pite” u ponudi nekih restorana, na internetskim stranicama o kulinarstvu, naročito zadnjih desetak godina, koje osim naziva gotovo ništa ne povezuje s pravim načinom pripremanja odnosno receptom, a uopće ništa s običajem pripremanja i našim Bregima.

I postalo je zaista nužno pokušati zaštititi taj lijepi običaj pripremanja bregofske pite. Nužno, ali nimalo, nimalo jednostavno. Iz mnogih razgovora koje sam vodila, dobar dio naših stanovnika nije možda sasvim ni upućen što to zapravo znači, pa se često brkaju pojmovi kao što su popisi autohtonih jela Hrvatske Ministarstva turizma u svrhu promicanja hrvatske kuhinje odnosno ponude jela s tih popisa u restoranima i hotelima, i pojam nematerijalno kulturno dobro. A mene je samo zanimalo ovo drugo jer sam zaključila da običaj pripremanja bregofske pite, star preko dva stoljeća, mora biti zaštićen kao nematerijalno kulturno dobro, kako bi se očuvala njezina originalnost, način i prije svega običaj

pripremanja.

Krajem 2010. godine započelo je moje “etnološko i povijesno” istraživanje u kojem nije bilo “lutanja” jer su me u Institutu za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu, vrsni znanstvenici dr.sc. Stjepan Sremac i dr. sc. Nives Rittig-Beljak uputili radi savjeta na višu asistenticu dr.sc. Melaniju Belaj, koja je odmah pristala pomoći. Ovdje moram napomenuti da je objema znanstvenicama jedno od područja etnološkog proučavanja upravo prehrana i običaji u svezi s tim. I najprije čuđenje u odgovoru gđe. Melanije Belaj: “... i pitamo se je li moguće da se bregovska pita nigdje u Podravini ne peče osim u Bregima zapravo, nigdje u Hrvatskoj?...” ... potreban je širi povijesni kontekst... šaljite sve što prikupljate... provjerit ćemo sve postojeće u Institutu... pa ćemo vidjeti može li dalje u Ministarstvo...”. Otprilike godinu dana potrajalo je moje “slaganje i pisanje” povijesnog i etnološkog okvira; traženja i čitanja knjiga, zapisa, časopisa, u kojima se makar malo spominju Bregi, ne bih li naišla na nešto važno, posebno zanimljivo, potkrepljujuće, razgovori s mnogobrojnim ženama (Ruža Pišćević, Milka Papac, Ankica Srčić, Ankica Kranjčec, Anđela Sever...) - sve je to bilo uz rad i veliko zadovoljstvo.

Dosta zanimljivog zapisanog pronašla sam u Etnografskom muzeju u Zagrebu, ali i u Knjižnici i čitaonici “Fran Galović” u Koprivnici. U tih godinu dana napisala sam na desetine stranica, ne želeći da mi nešto promakne te slala gđi. Melaniji Belaj u Institut - a onda je nakon njenog proučavanja stigla i njena pisana preporuka, vrlo važna za Ministarstvo kulture: “Preporučam da se bregovska pita uvrsti na Nacionalnu listu nematerijalnih kulturnih dobara Republike Hrvatske. Bregovska pita, prema uvidu u građu i literaturu, peče se samo u Koprivničkim Bregima po starom receptu...”.

I sad je napokon uslijedilo pisanje prijave u Ministarstvo u kojoj su obuhvaćeni povijesni podaci (prvi spomen, dokumentacija, povijesni izvori, povijesni pregled, opis dobra, nositelji tradicije... Naravno uz dogovor i suglasnost Udruge žena Bregi, kao predlagateljica sam navela Udrugu žena Bregi jer je začetnica prezentacije bregofske pite, čuvarica recepture, ali sam navodila da je tu danas neizostavno i Udruga prijatelja kulture “Vlado Dolenc” i da članice i jedne i druge udruge lijepo surađuju i aktivno djeluju.

U Ministarstvu kulture u Zagrebu, u Upravi za kulturnu baštinu, gđa. Mirela Hrovatin, mag.etn. i kult.antrop. radila je, pripremala i surađivala oko bregofske pite s Povjerenstvom za nematerijalnu kulturnu baštinu (tijek postupaka traje od godinu do tri godine).

Odluku o upisu u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske donijelo je Povjerenstvo u sastavu:

- predsjednik Povjerenstva dr.sc. Tvrtko Zebec, ravnatelj Instituta za etnologiju i folkloristiku, Zagreb;

- članovi: dr.sc. Naila Ceribašić, znanstvena savjetnica, Institut za etnologiju i folkloristiku Zagreb, dr.sc. Iris Biškupić-Bašić, viša kustosica, Etnografski muzej Zagreb, mr. sc. Ljubica Gligorević, muzejska savjetnica, Gradski muzej Vinkovci, dr.sc. Ivana Kurtović-Budja, znanstvena suradnica, Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, Zagreb, dr.sc. Lidija Nikočević, ravnateljica Etnografskog muzeja

Istre, Pazin, dr.sc. Tihana Petrović Leš, profesor, Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Odsjek za etnologiju i kulturnu antropologiju.

Odluku je potvrdio i rješenje potpisao pomoćnik ministrice kulture gđin. Zlatko Uzelac.

I eto naša bregofska pita, za koju su tijekom proteklih 250 godina, naše prabake prikupljale "mladinsku mast - goskinu", čuvale jaboke zelenike, sušile orehe i rozni delevari zato kaj je imel samo jeno malo koščico, tokle cukora f možđaru, kaj bi jo mogle speči za Božić, Vuzem, svate i optom gošće ak se imelo ščem, a mi danas zamijenile maslacem ili margarinom, reskim jabukama i mahom kupljenim grožđicama, ali prigoda pripreme je ipak kao i nekad ostala ista, uvrštena je u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske - kao nematerijalno kulturno dobro.

Vjerujem da je ta vijest sve razveselila, a vjerujem da će ovo biti poticaj i onim mladim djevojkama i ženama u Bregima, koje možda do sada još nisu same ispekle bregofsku pitu, da pokušaju to zajedno sa svojim mamama i bakama i da se pridruže vrijednim članicama Udruge žena Bregi i Udruga prijatelja kulture "Vlado Dolenec" i da čuvaju taj lijepi običaj pripreme u svojim obiteljima.

Zahvaljujem još jednom svima na pomoći, a posebno:

- svim Bregovkama i Bregovcima
- svim članicama i članovima Udruge žena Bregi i Udruge prijatelja kulture "Vlado Dolenec", gđi. Milki Stanešić i Karolini Gatarić na svesrdnoj pomoći, ustupljenim člancima, fotografijama, DVD-u, knjizi... potom predsjednici Suzani Bukvić;
- gđi. Katarini Krnjašić i gđi. Branki Tomiek, bregovskim snahama već 40 godina, koje su u više navrata ispekle pitu kako bi ju mogli kušati u Institutu za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu, u Ministarstvu kulture, Knjižnici i čitaonici "Fran Galović" u Koprivnici;
- Općini Koprivnički Bregi, kako na pisanoj, tako i na materijalnoj potpori, načelniku gđinu. Mariju Hudiću, a posebno iznimno ljubaznoj i susretljivoj zamjenici načelnika gđi. Đurđici Mustaf;
- Knjižnici i čitaonici "Fran Galović" u Koprivnici, ravnateljici gđi. Dijani Sabolović-Krajina i suradnicama;
- gđi. Ankici Kranjčec, na važnim i zanimljivim podacima o običajima i grani, s još jednog preostalog starog trsa - rozni delevari u njihovom vinogradu, za prezentaciju pite na Dan općine
- gđi. Milki Papac na tekstovima na bregovskom kajkavskom govoru i na puno podataka o običajima i načinu života u Bregima
- gđinu. Stojanu Papac na prikupljenim povijesnim podacima
- gđici. Ani Papac na pomoći u Etnografskom muzeju u Zagrebu
- gđi. Anđeli Lenhard Antolin na radio-emisijama u kojima je jedan dio posvetila i bregofskoj piti i slušatelju gđinu. Jembreku na prikupljenim podacima i potpori.

Iako već trideset godina živim i radim kao prevoditelj u Karlovcu moje veze s obitelji i Bregima su ostale čvrste. Pripremanje pite naučila sam od bake i mame i pečem ju godinama obvezno za Božić. Uz svoj profesionalni posao, dvadesetak godina sam aktivno uključena u kulturni amaterizam grada Karlovca i Karlovačke županije, predsjednica sam Zajednice amaterskih-kulturno umjetničkih djelatnosti Karlovačke županije i članica Upravnog odbora Hrvatskog sabora kulture u Zagrebu.

Vesna Papac

Iz Ministarstva kulture:

U registru nematerijalnih kulturnih dobara Republike Hrvatske i bregofska pita

Ministarstvo kulture od 2004. godine upisuje nematerijalna dobra u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske. Od 111 nematerijalnih dobara koja su upisana u Registar do kraja 2012. godine, 13 ih je vezanih uz pripremu hrane. Među njima je ove godine upisana i priprema bregofske pite. Iako prema UNESCO-voj Konvenciji iz 2003. i Zakonu o zaštiti kulturnih dobara iz 1999. godine hrana nije izričito spomenuta kao posebna kategorija nematerijalne baštine, ona se odlukom ministra kulture prvi puta počela upisivati kao zasebna podvrsta nematerijalne baštine u Registar 2008. godine. Isprva nije bilo razumljivo javnosti i struci kako se nešto tako "materijalno" može upisivati, no ubrzo je ta kategorija postala jedna od zastupljenijih kategorija tradicijske baštine u Registru, jer se ljudi s njom naročito identificiraju. Postalo je jasno da se priznanjem vrijednosti takve jedne tradicije potiče na očuvanje znanja koje je potrebno za izradu pojedine vrste jela kao i trudu svih generacija koje su čuvale i dalje prenosele to znanje. Tako je bilo i s bregovskom pitom.

Razne izvedbene varijante bregofske pite mogu se naći i u drugim mjestima u Hrvatskoj, pa i u susjednim zemljama, no jedino je u Koprivničkim Bregima ta pita odabrana kao reprezentativna pri predstavljanju mjesta drugima. Tako je i inicijativa krenula od stanovnika iz Bregov, naročito preko gospođe Vesne Papac koja je kontaktirala dr. sc. Melaniju Belaj u Institutu za etnologiju i folkloristiku koja se bavi proučavanjem tradicijske prehrane, a potom su kontaktirale i Ministarstvo kulture izrazivši želju za upisom. Kad sam zaprimila prijedlog u Ministarstvu, provjerila sam samo postoji li još koje mjesto u Hrvatskoj koje tako ističe tu vrstu pite kao svoju karakterističnost. Kako takvog mjesta nije u tom trenutku bilo,

počela sam pripremati prijedlog na temelju poslanih podataka o povijesti mjesta i načinu izrade pite te značaju koje ima za stanovnike Bregov. Manje nedoumice Povjerenstva za nematerijalnu baštinu koje odlučuje o opravdanosti upisa pojedinog nematerijalnog dobra kao i Stručnog povjerenstva za upis u Registar uklonila sam upravo objašnjavajući važnost koju pita ima za stanovnike Brega. Tako je bilo i s određenim dobrima i prije, kada je jedan od ključnih kriterija za upis, osim same povijesne vrijednosti nekog dobra i njegove živosti u današnjem vremenu, bio upravo osjećaj identiteta koji to dobro pruža lokalnim stanovnicima.

Vrijednost znanja pripreme bregofske pite nije samo u posebnom načinu pripreme kojeg žene jedna drugoj prenose već dugi niz godina, nego i svjetonazor koji se prilikom toga također prenosi. Svjetonazor o tome na koji način brinuti o obitelji, o važnim događajima tijekom života koje se pripremom pite mogu uveličati, o kvalitetama jedne osobe koja ih treba usaditi kako bi pita što bolje uspjela, poput strpljenja, urednosti, ustrajnosti. To nije samo priprema jela, nego čitav jedan proces prenošenja vrijednosti određenog mjesta i kraja koje su se stoljećima usavršavale. U tom smislu upis pripreme pite je višestruko motivirajući za područje Bregov, kao poticaj za daljnje usavršavanje i uključanje tradicijskih znanja i vrijednosti u suvremeni način života.

Mirela Hrovatin

Jeduševac

Lijepo jesensko vrijeme omogućilo nam je da završimo sve poljoprivredne radove, a ovih dana u punom jeku su svinjokolje i pospremanje drva kako bi u zagrijanim domovima dočekali zimu.

Još nekoliko dana dijeli nas od ispraćaja 2012. godine. Osvrnemo li se unazad, preko tiskovina, televizije i interneta čuli smo svakodnevno samo loše vijesti. Većinom je to crna kronika kao udarna vijest, recesija, kriza, korupcija, nezaposlenost i štrajkovi. Zapitajmo se, zar nema kod nas nešto ljepše već sve crno?

Učestalim ponavljanjem tog crnila sve više se širi nezadovoljstvo i depresija. Nekako nam je lakše na čovjeku vidjeti malu mrlju na odijelu nego njegovo nasmiješeno lice i ljubazno srce.

Božić nam dolazi. Božić je utjelovljenje Sina Božjega, to je rođenje Isusa Krista od Djevice Marije, to je događaj povijesti spasenja koji je obilježio povijest svijeta.

Radujte se narodi kad čujete glas..., stih je božićne pučke pjesme. Kaže se da se radost sastoji od malih stvari. Ona se ne može kupiti, prodati, obojiti, izvagati. Radost se može izgubiti i naći. Ona je tu među nama: zaigra u srcu kad iznudi djetetu osmijeh, kad očajnom podari nadu, kad nahrani gladnog, udomi beskućnika. Da, ona je oko nas i samo čeka otvoreno srce da je prepozna i primi.

Nemojmo podleći vremenu konzumerizma i trošenja jer Božić

nije neki praznik nego kršćanski blagdan. Zvezdan Linić u knjizi Dobre strane života nam poručuje: "Takav amerikaniziran Božić, Božić bez Boga, bez Isusa, bez Marije Djevice, Božić s velikim rasvijetljenim borovima, to je Božić bez jaslca. Tu više nema mjesta za njih. Povijest se ponavlja. Za njih nije bilo mjesta u svratištu pa su potražili sklonište u štalici." Zapitajmo se, nismo li i mi svojom sebičnošću zatvorili prebivalište Božiću.

Svima želim blagoslovljen Božić i sretnu Novu godinu!

Miroslav Tonklin

Jeduševac, prosinac 2012.

CAFFE BAR "KVIKI-2"

*Svim žiteljima općine Koprivnički
Bregi blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!*

Koprivnica, Mosna ulica 15
tel: 048/251-900 • fax: 048/251-999
koming@koming-kc.hr

- izgradnja i rekonstrukcija - kanalizacije, vodovoda, plinovoda
- izgradnja i rekonstrukcija - staza i prometnica
- održavanje prometnica i staza (u ljetnom i zimskom periodu)
- sanacija odlagališta otpada
- usluge građevinske mehanizacije

*Sretan Božić i uspješna nova godina svim
stanovnicima općine Koprivnički Bregi*

Udruga žena Koprivnički Bregi

Dragi mještani Općine Koprivnički Bregi i u ovom broju Vam se obraćamo sa željom da Vas upoznamo s našim radom nakon ljetnih praznika i jesenskih radova. Sudjelovale smo na svim manifestacijama, obljetnicama, pomagale onima koji su tražili našu pomoć. Iako u našoj Udrugi ima malo onih koje su aktivne, želim im se ovim putem zahvaliti na njihovom predanom radu i doprinosu u našoj Udrugi.

S čime uopće započeti ovaj tekst nego s našim najvećim ponosom, a to je bregovska pita, specijalitet podravske kuhinje nastao u Koprivničkim Bregima, koja je 29.5.2012. godine proglašena nematerijalno kulturno dobro Republike Hrvatske. Nakon toga imali smo zajedno u suradnji s Udrugom prijatelja kulture "Vlado Dolenec" prezentaciju bregovske pite na svečanoj sjednici Općinskog vijeća za Dan općine u Koprivničkim Bregima, 18.8.2012. godine. Pred brojnim posjetiteljima i uzvanicima koji su prisustvovali sjednici prezentirali smo pripremu bregovske pite, koju smo na kraju svi zajedno degustirali. Našu pitu ponosno prezentiramo na svim manifestacijama na području Koprivničko-križevačke županije. Svim članicama Udruge žena i UPK "Vlado Dolenec" zahvaljujem se na sudjelovanju i pripremi pite.

U rujnu je održan u Virju izbor najuzornije seoske žene

hodočašću u nacionalnom svetištu Majci Božjoj u Mariji Bistrici.

7.10.2012. godine obilježili smo 15. Dane zelja i bregovske pite u suradnji s Udrugom prijatelja kulture „Vlado Dolenec“. Ove godine manifestaciju je svečano otvorio naš načelnik Općine, g. Mario Hudić. Prezentirali smo jela od zelja: sarma, sekeli gulaš, krpice sa zeljem, štukli sa zeljem i naravno nezaobilaznu bregovsku pitu. Dragi gosti na Danima zelja i bregovske pite bili su naši prijatelji iz Općine Bük iz NR Mađarske, te KUD Rugvica iz BiH. Našu manifestaciju svojim prisustvom uveličali su župan Koprivničko-križevačke županije, g. Darko Koren, zamjenik župana, g. Ivan Pal, gradonačelnik Križevaca, g. Branko Hrg te gđa. Mirela Hrovatin, mag. etn. i kul. antrop. iz Uprave za zaštitu kulturne baštine Ministarstva kulture Republike Hrvatske. Pokrovitelj 15. Dana zelja i bregovske pite bila je Općina Koprivnički Bregi kojoj se ovim putem najsrdačnije zahvaljujemo na njihovoj financijskoj pomoći. Nakon odrađenih 15. Dana zelja i bregovske pite organizirali smo izlet u Daruvarske toplice gdje smo se svi zajedno zabavili.

8.12.2012. godine obilježiti ćemo kraj godine zajedno s Udrugom prijatelja kulture "Vlado Dolenec" i svima onima koji su sudjelovali u pripremama za 15. Dane zelja i bregovske pite.

I na kraju ove godine posebno nas vesele nadolazeći božićni i novogodišnji blagdani, a povodom tih dana ponovno ćemo posjetiti naše socijalno ugrožene obitelji, te starije i bolesne mještane naše Općine Koprivnički Bregi te ih darivati poklonima koje će pripremiti naša Udruga žena, župnik Josip Koščak i Općina Koprivnički Bregi.

Svim mještanima naše Općine želimo radostan i blagoslovljen Božić te uspješnu Novu 2013. godinu.

Udruga žena Koprivnički Bregi

Koprivničko -križevačke županije u organizaciji Povjerenstva za ravnopravnost spolova na kojem je naša članica Slavica Gabaj bila predstavica iz naše Općine. Slavica je dostojno predstavila sebe, svoju obitelj i naše Koprivničke Brege, te na izboru dobila priznanja za dugogodišnje zalaganje za prava seoskih žena i za isticanje posebnosti svojega kraja.

Također smo 16.9.2012. godine bile na 7. tradicionalnom

Riječ ravnateljice....

Stvari koje tinejdžeri žele da im roditelji znaju

Danas naša djeca sve brže sazrijevaju i vjerujem da nikome nije lako, ni tinejdžerima ni njihovim roditeljima...

Iako se to ponekad ne čini tako, tinejdžeri vole svoje roditelje. Duboko u sebi s njima se žele slagati i imati odnos na koji se uvijek mogu osloniti. Ipak, neke stvari koje roditelji rade znaju izludjeti djecu, pa čak i sabotirati dobar odnos.

Ne postavljajte pitanje u kojem nudite i odgovor.

Pitanja formulirana tako da u sebi sadrže i odgovor, poput "Zar ne misliš da je ta Dora zločesta?" ili "Zar ne misliš da bi trebala malo više učiti?" znaju izludjeti djecu. Ona se zbog toga osjećaju kao da ni sama ne znaju što trebaju učiniti ili kao da nemaju vlastito mišljenje. Usporedbe ih bole više nego što mislite. Kada roditelj započne rečenicu s "Zašto nisi više poput...", tinejdžer si automatski želi počupati kosu s glave. Bez obzira radi li se o najboljem prijatelju, rođaku ili mlađoj sestri, većina roditelja ne shvaća da se zbog takvih usporedbi tinejdžeri osjećaju loše i da im šalju poruku kako sami nisu dovoljno dobri, što u svakom slučaju narušava samopouzdanje. Problemi su možda isti, ali su okolnosti drugačije.

I roditelji su nekada bili tinejdžeri, iako je to teško povjerovati. Iako sve tinejdžere muče slični problemi, poput zaljublivanja, izlazaka ili pritiska u školi, roditelji moraju shvatiti da su se vremena promijenila. U školama vlada veća konkurencija, a Facebook i SMS-ovi novi su oblici komuniciranja. Ne pretpostavljajte da je sve isto kao kada ste vi bili tinejdžer i razgovarajte s djecom o tome što se promijenilo. Samo zato što preokreću očima, ne znači da ne slušaju. Tinejdžeri se često pretvaraju da ne slušaju roditelje ili da im nije stalo do onog što oni govore, ali to zapravo nije istina. Ne dopustite da vas njihovo prevrtanje očima prevari. Oni slušaju i ono što govorite znači im puno više nego što mislite. Na kraju, pitajte svoje tinejdžere što oni žele da znate o njima - mogli bi vas iznenaditi.

Kada vas dijete pokušava ucjenama prisiliti da mu ispunite neku ludu želju ili hir, mirno mu objasnite zašto to nije pametno. Život s tinejdžerima ponekad je čisti stres za roditelje. Svađe, ljutnja, bijes, inzistiranje na suludim željama, samo su neki od svakodnevnih trenutaka s kojima se roditelj prosječnog tinejdžera i/ili tinejdžerice susreće. Ipak, kako bi sve strane iz takvog odnosa izašle zadovoljne, psiholozi apeliraju na roditelje da ostanu mirni, da ne podižu tenzije, ne počinju svađe nego da svojim malim, a velikim klincima smirenim razgovorom, u kojem će se osjećati ravnopravno, pokušaju objasniti zašto ta ideja i nije najpametnija.

Najčešći uzroci svađa roditelja i tinejdžera su kosa, odjeća, tetovaže i piercing. Iako je riječ o psihološki neopasnim načinima istraživanja identiteta, većini se roditelja od same pomisli da im dijete želi obojiti kosu u ružičasto digne tlak. Međutim, psiholozi za takav "bunt" imaju posve drukčije obrazloženje.

Ako mislite da je djetetov izgled razlog zašto su stvari krenule po zlu, gledate na pogrešno mjesto i u pogrešne stvari. Usredotočite se na ono što je važno: srce vašeg djeteta. Sve je ostalo prolazna iluzija. Isto tako, bitno je da ste potpora svom tinejdžeru i da ga ne osuđujete kako bi vam se, kad ima neki problem, mogao otvoreno povjeriti. Ne zaboravite na umijeće dogovaranja. Npr. ako vas vaš tinejdžer opsjeda idejom da se ukrasi piercingom, recite mu da se ne slažete, ali da možete zajedno ići razgovarati s liječnikom koji će vam objasniti rizike i moguće komplikacije piercinga. Ako i nakon toga uporno to želi, dogovorite se da mu, unatoč tome što se ne slažete s tim, ne možete zabraniti da dekorira svoje tijelo kako želi, ali pod uvjetom da nastavi biti dobar u školi ili nešto drugo. Ništa bez povjerenja. Na taj način istodobno pomažete tinejdžeru u gradnji vlastitog identiteta, ali gradite i odgovornost. Jer samo odnos koji se temelji na povjerenju u konačnici će dati dobre rezultate zbog kojih ćete biti zadovoljni vi, ali i vaš tinejdžer. Čest sukob vodi se i oko biranja prijatelja.

Ako se i ne slažete s djetetovim izborom, pokušajte mu to reći argumentirano, bez zamjerki i kritika. Najgore je da mu branite da se s nekim druži zato što vi mislite da je ta osoba pogrešan izbor. Pustite svog tinejdžera da sam otkriva svijet, da i pogriješi, jer nije tajna da se upravo na vlastitim greškama najbolje uči. Svi će oni, sigurna sam, pronaći svoj put, izgraditi sebe i postati odgovorni i poštteni ljudi.

Učenicima, njihovim roditeljima i svim žiteljima Općine Koprivnički Bregi miran i blagoslovljen Božić i sretnu novu godinu!

Karolina Vidović, dipl. učitelj

SIGURNOST DJECE NA INTERNETU

Postoji izreka da nas ono što ne poznajemo najviše plaši. Tako se možda i internetsko prostranstvo ponekad čini opasnim i neistraženim, ali pravilnim rukovanjem Internet može postati koristan prijatelj nama i našoj djeci.

Osim što je odličan izvor informacija, on može i biti i vrlo opasan ako se s njim nepažljivo rukuje. Na vama je da budete informirani o svim opasnostima i mogućnostima koje Internet nudi. Budite hrabri i ulovite se u koštac s novim tehnologijama. Stalan kontakt s djecom i razgovor s njima najbolji su savjeti za zaštitu djece na Internetu. Postoje brojni savjeti za roditelje kako zaštititi vlastito dijete. Evo nekih od njih:

1. **Držite računalo u dnevnoj, a ne u dječjoj sobi.**
2. **Povremeno zajednički posjećujte internetske stranice kako bi se upoznali sa sklonostima svojeg djeteta.**
3. **Uspostavite pravila vezana za ponašanje na Internetu, zapišite ih i napravite dogovor sa svojim djetetom.**
4. **Savjetujte dijete da se nikad i ni pod kojim uvjetima ne sastaje s osobama koje upozna putem Interneta, osim u vašoj pratnji.**
5. **Saznajte lozinke korisničkih računa kojima se služi vaše dijete.**
6. **Savjetujte djeci da na Internetu ne smiju ostavljati svoje osobne informacije (adrese, broj mobitela, puno ime)**
7. **Povremeno utipkajte ime svoga djeteta u Google da vidite pojavljuje li se, i na kakvim stranicama.**
8. **Obavezno mu budite "prijatelj" na Facebooku.**

Ako nemate dovoljno vremena posvetiti se istraživanju internetskih prostranstava, preporučujemo vam da jednostavno uključite program **RODITELJSKE ZAŠTITE** koja će vam blokirati sve neželjene stranice tako da vaše dijete može nesmetano "surfati".

Kako uključiti roditeljsku zaštitu pogledajte na stranici : www.carnet.hr/ictedu/edukativni-sadrzaji

Internetsko prostranstvo je veliko i teško ga kontroliramo, ali to ne znači da pravilnim rukovanjem ne možemo vješto "plivati njegovim pčinama".

Comenius školska partnerstva - projekt "Customs, traditions and art: a river flowing around Europe"

Od 6. do 10. studenog 2012. godine predstavnici naše škole, Sunčica Vuljak, koordinatorka projekta, Karolina Vidović, ravnateljica, Jelena Šimek, pedagoginja, i Petra Rožmarić, učiteljica hrvatskog jezika, odradile su mobilnost u Latviju. Bila je to prva od ukupno sedam mobilnosti koje su planirane za ovu i sljedeću školsku godinu u okviru našeg multilateralnog školskog projekta. Za ovu smo mobilnost trebali pripremiti prezentaciju svoje zemlje i svoje škole te pripremiti logotipe projekta. U našoj su školi svi učenici viših razreda izradili svoj prijedlog logotipa, a nakon odabira kojeg smo obavili u svakom razrednom odjelu, odlučili smo tri najbolja logotipa ponijeti sa sobom u Latviju. To su bili radovi Leonarde Tomiek (6. razred), Marije Kuštelege (7. razred) i Luke Varge (7. razred). Prezentaciju Hrvatske i naše škole izradili su učenici Comenius skupine, koji su također naučili pretvoriti prezentaciju u elektroničku knjigu, tako da njihov rad možete pogledati na web stranici projekta <http://rivercomenius.weebly.com/pictures-from-croatia.html> gdje se nalaze linkovi.

Naši su nas domaćini dočekali u zračnoj luci u Rigi odakle smo autobusom zajedno sa svim ostalim partnerima otputovali u Madonu, mjesto u kojem se nalazi latvijska škola partner. Idućeg smo dana posjetili školu, koja nas je oduševila svojom veličinom i opremljenošću. Sudjelovali smo u nastavi tako da smo učenike naučili nekoliko hrvatskih i engleskih riječi/rečenica, pjevali smo s njima i odgovarali na njihova mnogobrojna pitanja o našoj zemlji. Nakon toga sve su zemlje partneri predstavile svoju zemlju i školu učenicima i učiteljima latvijske škole. U popodnevnom smo satima posjetili gradsku vijećnicu i razgovarali s predstavnikom gradskog vijeća. Najviše nas se dojmila činjenica da polovicu svog budžeta troše za školstvo. Posjetili smo glazbenu i likovnu školu te novi gradski sportski centar i uvjerali smo se da djeca u popodnevnom satima svoje slobodno vrijeme uglavnom provode baveći se kreativnim radom, što je ili potpuno besplatno ili se za to plaća simbolična mjesečna naknada. Sljedećeg su nas dana naši domaćini povelili u okolicu svog grada kako bi nam pokazali čime se bave stanovnici njihovog kraja. Posjetili smo keramičara, farmu koza, a zajednički smo ispekli tradicionalni raženi kruh i izradili dvije vrste maslaca. Na sastanku koordinatora održanom u popodnevnom satima odlučivali smo o aktivnostima koje slijede te odabrali turski logotip kao logotip našeg zajedničkog projekta. Petak ujutro koordinatori su opet proveli planirajući buduće aktivnosti, nakon čega smo prisustvovali u tradicionalnoj proslavi dana sv. Marina u školi. Učenici su zajedno sa svojim učiteljima

pjevali, plesali i održali tržnicu u školi, gdje su djeca prodavala svoje slastice i druge radove. Nakon ručka sudjelovali smo u Danu sjećanja na pale heroje. Ceremonija je održana na pravoslavnom groblju. Održani su govori, pjevalo se i sviralo, a položen je i vijenac

"Customs, traditions and art: a river flowing around Europe"

na spomenik palim herojima iz Prvog svjetskog rata. U kasnim popodnevnom satima prisustvovali smo koncertu glazbene škole. Te smo večeri na oproštajnoj večeri i sami naučili plesati nekoliko tradicionalnih latvijskih plesova što nam se jako svidjelo.

Na ovom smo putovanju produbili svoja prijateljstva ne samo sa školom domaćinom, već i s ostalim partnerima i dobili smo novi

poticaj za rad na našem projektu. Odlučili smo naše učenike podučiti jednom od latvijskih tradicionalnih plesova i pokazati im prezentacije škola partnera kako bi i oni s novim žarom prionuli na sljedeće zadatke koji nas čekaju, od kojih je prva prezentacija igara naše zemlje.

OŠ Koprivnički Bregi ušla u veliku UNICEF-ovu obitelj

U program prevencije vršnjačkog zlostavljanja "Stop nasilju među djecom" kojeg UNICEF provodi od 2003. godine, uključila se 301 škola u Hrvatskoj. Škole koje provode program imaju više znanja i vještina te spremnije i kompetentnije rješavaju probleme vršnjačkog nasilja.

Da bi stekle titulu "Škola bez nasilja", škole su trebale ispuniti sedam koraka koji detaljno razrađuju informiranje, edukaciju, preventivne mjere, ali i postupanja u slučajevima nasilja. Škole se dragovoljno uključuju u program, a potom svaka škola dobiva svog mentora koji ih vodi kroz proces učenja i primjene naučenog. Učitelji sami prolaze kroz sadržaje i radionice koje će kasnije provoditi s djecom i roditeljima. Učenici potom aktivno sudjeluju u dogovoru o školskim pravilima, a na razini cijele škole uspostavlja se "zaštitna mreža" koju čine pravila, odluke, procedure i osobe koje brinu za sigurnost djece. Škola koja uspješno savlada svih "sedam koraka do sigurne škole", dobiva priznanje "Škola bez nasilja".

S posebnim ponosom možemo reći da naša škola nosi naziv "Škole bez nasilja".

Dana 3.12.2012. ravnateljima 21 škole, koje su ih uspješno ispunile, kao i 19 škola koje su prve u Hrvatskoj uspješno provele program prevencije elektroničkog zlostavljanja "Prekini lanac", zaslužno priznanje uručila je Lora Vidović, predstojnica Ureda UNICEF-a za Hrvatsku. Svečanosti dodjele priznanja prisustvovali su pravobraniteljica za djecu Mila Jelavić, ravnatelj Agencije za

odgoj i obrazovanje Vinko Filipović, UNICEF-ova ambasadorica dobre volje Maja Vučić te članovi hokejaškog kluba Medveščak, Alan Letang i Petar Trstenjak. Program Stop nasilju među djecom su u cijelosti osmislili hrvatski stručnjaci, a nakon rezultata postignutih u Hrvatskoj program su počeli provoditi UNICEF u Srbiji, Crnoj Gori, Bugarskoj, Kazahstanu te Sloveniji. Program je u cijelosti financiran iz donacija građana, tvrtki te tijela državne uprave i samouprave. Provedbu programa od prvoga dana aktivno podupire i UNICEF-ov ambasador dobre volje Gibonni, a njemu se kasnije priključila i Maja Vučić te hokejaši Medveščaka.

Našu je školu predstavljala ravnateljica Karolina Vidović i koordinatorka programa Antonija Šikulec.

Sada smo postavili temelje za razvijanje škole bez nasilja. Samo sa zajedničkim trudom i stalnim angažmanom, ne samo naših djelatnika, nego i roditelja i čitave lokalne zajednice, možemo postići da naša škola postane mjesto nulte tolerancije na nasilje, mjesto gdje ćemo svi boraviti s osmijehom.

Fotogalerija zbivanja u OŠ Koprivnički Bregi

Misa na početku šk. godine

Prvašići Bregi

Prvašići Glogovac

Registriramo bicikle

Dani kruha Učimo i surađujemo

Sjećanje na Vukovar

Predavanje za roditelje

Naše jaslice

Predškola i dječja igraonica

Rad predškole i dječje igraonice započeli smo 1. listopada. Za tridesetak djece, u tri skupine, provodi se program predškole i dječje igraonice prema godišnjem planu i programu odgoja i obrazovanja. Kroz 250 sati rada predškole cilj je socijalizirati i pripremiti dijete za polazak u školu, dok se program dječje igraonice provodi 150 sati godišnje kroz koje se djeca socijaliziraju i prilagođavaju na boravku izvan doma.

Ove školske godine formirali smo i kreativnu skupinu koja okuplja nekolicinu djece koja imaju afiniteta, volju prema radu i dozu kreativnosti. Skupina se bavi razvijanjem kreativnosti kod djece, uređenjem prostora u kojem boravimo, kreiranjem igrokaza i koreografije za raznorazne nadolazeće priredbe i manifestacije. Djeca polaznici ove skupine sa svojom tetom pripremaju igrokaz povodom darivanja svetog Nikole pri čemu sudjeluju i u izradi rekvizita za isto. Iskorištavajući toplije dane boravili smo u krugu škole i bili mali "slikari", gdje smo u parkiću Koprivničkih Bregi slikali naš prekrasan paviljon pastelama. Djeci je ovo bio novi način provođenja programa i rezultati radova bili su više nego uspješni.

U skupini predškole boravila je i mama Karolina Kovač, vlasnica frizerskog salona "Karolina" u Koprivničkim Bregima te nas upoznala sa zanimanjem frizera. Svakom djetetu naša gošća je napravila frizuru, a mi smo za uzvrat načinili mapu s radovima zahvale za uspješnu suradnju i nesebičan dolazak u našu skupinu. Ovim putem se zahvaljujemo na posjetu!!!

Mjesec prosinac je bogat događanjima, pa osim pripremanja za darivanje djece povodom dana Svetog Nikole, koje svake organizira Općina Koprivnički Bregi u suradnji sa Školom, sudjelovati ćemo i na Božićnom koncertu plesnom koreografijom te organizirati prigodnu radionicu za roditelje.

Ove školske godine započeli smo sa sudjelovanjem u humanitarnim akcijama. Kao skupina predškolskog odgoja, na razini škole, sudjelujemo u akciji "Plastičnim čepovima do skupih lijekova" gdje kao deveta ustanova sudjelujemo i pomažemo Udruzi oboljelih od leukemije i limfoma Čakovec.

Svim mještanima Općine Koprivnički Bregi želimo blagoslovljen Božić i uspješnu Novu 2013. godinu!!!

Sanela Došen

*Svim žiteljima općine
Koprivnički Bregi
blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!*

A. Starčevića 16a, KOPRIVNICA
mob. 098 91 444 76, www.petgrad.hr

Riječ uredništva

Poštovani čitatelji, veliko nam je zadovoljstvo da smo već četvrtu godinu u vašim domovima putem našeg lista, želeći vam prenijeti riječju i slikom dio života naše sredine.

Sve ove godine istinski smo se trudili da ta riječ i slika budu točna informacija ili pak stvarna životna priča, bez uvredljivih ili pak dvosmislenih poruka, bez senzacija kojima obiluje današnja sve žutija štampa. Željeli smo dati doprinos nečemu što će zauvijek ostati kao pisani trag jednog životnog razdoblja.

Iskreno se nadamo da smo u tome uspjeli.

Najljepše želje za božićne blagdane i mnogo zdravlja i sreće u nadolazećoj 2013. godine želi vam vaše uredništvo.

Riječ župnika vlč. Josipa Koščaka

Dragi čitatelji lista Općine Koprivnički Bregi, dragi prijatelji, dragi župljani, srdačno vas pozdravljam i evo nas opet zajedno. Vrijeme brzo leti i ova godina ide svome kraju.

Zakoračili smo u Godinu vjere kako nam je najavio papa Benedikt XVI. apostolskim pismom "Godina vjere – Porta fidei" koja je započela 11. listopada 2012. i traje do 24. studenog 2013., kao spomen na 50. obljetnicu II. Vatikanskog koncila i 20. obljetnicu proglašenja Katekizma katoličke crkve.

Sv. Otac na početku svog apostolskog pisma piše: "Ova godina će biti prava prilika za ponovno otkrivanje vjere kako bi vjernici dublje shvatili kako je temelj kršćanske vjere susret s događajem, s osobom koja životu daje novi obzor i novi pravac. Vjeru u uskrsnuloga Krista moći ćemo otkriti u boljem sjaju."

Vjeru treba iznova otkrivati, njegovati, svjedočiti, da živimo ljepotu i radost svoje pripadnosti Kristu. Ovaj program obnove vjere odlično se uklapa u pastoralne programe i molitvene nakane u mjesecu prosincu gdje se slavi Otajstvo Isusovog rođenja i dolaska s neba preko krila Blažeme Djevice Marije na zemlju među nas ljude.

Kriza vjere je tu, pred nama, pred mladima našeg vremena i oko nas, a najviše u nama. Papa nam daje nadu kad poručuje: "Vrata vjere su nam uvijek otvorena."

Profesor Babić, naš katolički intelektualac, u Večernjem listu piše: "Vjera je u meni bila jako razumski utemeljena kao da mi je oduvijek bilo jasno da bez nje život nema smisla. Ne razumijem potpune bezvjerce, što su učeniji to mi je teže prihvatiti njihovu nevjeru."

Stoga iskoristimo ovu Godinu vjere kako bi što bolje ponovno otkrili, proživjeli i doživjeli vjeru.

Naši hrvatski biskupi i vjernici, njih oko 5.000 od 4.- 9. studenog potvrdili su nam četrnaest stoljetnu vjernost Sv. Stolicu prisjećajući se i prošlogodišnjeg papina posjeta Hrvatskoj. Hodočasteći u Rim željeli su potvrditi odanost rimokatoličkoj crkvi i Kristovu namjesniku. Valja ispuniti onu Petrovu vjeru, zauzetost Pavlovu koju su nam pokazali naši predci, Blaženi Alojzije Stepinac i veliki prijatelj hrvatskog naroda Blaženi papa Ivan Pavao II.

Stoga čitajmo Sveto Pismo, obnovimo obiteljsku molitvu, svoje žrtvice, boli i patnje stavimo u pouzdanje u onoga koji nam govori "Ja sam tu, ako mi tko otvori vrata ući ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom." Pronaći Krista Spasitelja je najveća vrijednost i blago naše vjere.

„VRATA VJERE“

"Vrata vjere" (usp. Dj 14,27) koja vode u život zajedništva s Bogom u njegovoj Crkvi uvijek su nam otvorena. Preko njihova praga može se prijeći kad je Božja riječ navještena, a srce dopusti da ga oblikuje milost koja preobražava. Proći kroz ta vrata znači krenuti na put koji traje čitav život. On počinje krštenjem (usp. Rim 6,4) po kojem možemo Boga nazvati Ocem, a završava prijelazom iz smrti u vječni život, plod uskrsnuća Gospodina Isusa, koji je, darom Duha Svetoga, htio učiniti dionicima svoje slave sve koji vjeruju u njega (usp. Iv 17, 22).

Vjera, naime, raste kad se živi kao iskustvo primljene ljubavi i kad se prenosi kao iskustvo milosti i radosti. Ona daje da naš rad urodi plodom, jer širi naše srce u nadi i omogućuje nam pružati živo svjedočanstvo: otvara, naime, srce i um onih koji slušaju i prihvaćaju Gospodinov poziv da prionu uz njegovu Riječ kako bi postali njegovi učenici. Vjernici se, kaže sveti Augustin, "vjerom jačaju." Samo vjerujući, dakle, vjera raste i jača se; ako želi posjedovati sigurnost što se tiče vlastitog života, čovjeku nema druge već se prepuštati, svakog dana sve više, u ruke ljubavi koja se doima kao da sve više raste jer ima svoj izvor u Bogu."

Benedikt XVI., Porta fidei - Vrata vjere

Raspored blagoslova kuća 2012./2013. godine u župi Koprivnički Bregi

- 27.12.2012. četvrtak - Koprivnički Bregi, ulice Kralja Tomislava i Mihovila Pavleka Miškine
- 28.12.2012. petak - Koprivnički Bregi, ulice Pod šumom, Ljudevita Gaja i Braće Radića
- 29.12.2012. subota - Koprivnički Bregi, ulica Matije Gupca
- 30.12.2012. nedjelja - Jeduševac od 14:00 h do 16:00
- 31.12.2012. ponedjeljak - Koprivnički Bregi, ulice Augusta Šenoa i Vladimira Nazora
- 02.01.2013. srijeda - Koprivnički Bregi, ulice Vinogradska, Kolodvorska, Poljanec i Omladinska
- 03.01.2013. četvrtak - Glogovac, ulica Stjepana Radića, zgrade Rudarskog naselja
- 04.01.2013. petak - Glogovac, ulice Cvjetna, Bilogorska i Koprivnička
- 05.01.2013. subota - Glogovac, prije podne ulice Vinogradska i Palfijev jarak, poslije podne Borovljani od Keglevića prema cesti.

Raspored Sv. misa u siječnju 2013. godine

od Nove godine: 9:30 h Glogovac, 11:00 h Koprivnički Bregi i nedjeljne Sv. mise

Raspored zaručničkih tečajeva u 2013. godini

- siječanj: 28., 29., 30. i 31. Koprivnica
- Pastoralni centar Blaženog A. Stepinca, 19-21 h
- ožujak: 11., 12., 13. i 14. Koprivnica
- Pastoralni centar Blaženog A. Stepinca, 19-21 h
- svibanj: 13., 14., 15. i 16. Koprivnica
- Pastoralni centar Blaženog A. Stepinca, 19-21 h
- listopad: 7., 8., 9. i 10. Koprivnica
- Pastoralni centar Blaženog A. Stepinca, 19-21 h

Svim čitateljima našeg lista i svim župljanima želim SRETAN BOŽIĆ i blagoslovljenu NOVU 2013. GODINU !

Vaš župnik Vlč. Josip Koščak

Čemu Godina vjere?

Logo Godine vjere prikazuje Crkvu kao lađu čiji je jarbol križ, a jedra i sunce upućuju na euharistijsku prisutnost.

Himna Godine vjere: "Credo, Domine, adauge nobis fidem" (Vjerujem, Gospodine, umnoži nam vjeru).

GODINA VJERE 2012 2013

Slabokrvna vjera je hladna vjera koja rijetko koga može zagrijati i pokrenuti.

Hoće li Godina vjere biti dovoljna doza za oporavak kako bi Crkva krenula putovima na koje ju Isus poziva i kojima je Isus vodi?

"Vidi kakav je – svake je nedjelje u crkvi, ali bolje je da i ne ide kad je toliko zao čovjek!" Više smo puta čuli takve tvrdnje i slušali negodovanje ljudi koji riječju i djelom pokušavaju živjeti evanđelje.

Čovjek je sam po sebi dobar. Zna da se mora kloniti zla, a tražiti dobro. Nikada ne možemo osuđivati čovjeka, nego zlo koje on čini. Svatko od nas ima obvezu na tom putu usavršavati svoje odnose kako prema sebi tako i prema drugima. Ipak, toliko puta posežemo za zlom..

Crkva ima dvije dimenzije: savršenu i svetu, ali i onu koja još nosi sa sobom oblik ljudske slabosti. S tim ljudima Bog ipak ima posla! Najlakše je nekoga osuditi ne znajući često razlog takvoga ponašanja. Dakle, svatko od nas može pogriješiti bez obzira koliko je religiozna osoba. Moramo imati obzira za ljudske pogreške i one ne smiju u nama roditi odbojnost ni prema crkvi ni prema bližnjima. Kršćanska zajednica od samoga početka osim iskustva Božje ljubavi ima i vrlo neugodna iskustva grijeha u sebi samoj. Poslana je u svijet predstavljati nevidljivoga Boga te bi trebalo da se po svakom njezinu članu prepoznaje kako je taj Bog dobar i kako nas voli.

Međutim, u njoj ima i ljudi ne samo nesavršenih, nego i nevjernih, ne samo slabića, nego i izdajnika. Crkva je svjesna takvoga stanja. Zato sveti Petar upozorava na Judinu izdaju kao potrebnu u djelu spasenja (Dj 1,16; Iv 17,12). Bez toga iskustva prvi bi kršćani mogli živjeti u iluziji da Crkva, zato što je zajamčeno Božja, ne može istodobno biti i grješna, da onaj koji je jednom Boga susreo ne može više pasti...

Godina vjere želi nas podsjetiti na činjenicu da Isus nije otišao negdje nepovratno, nego je stalno s nama. Za vrijeme svoga zemaljskoga boravka predvidio je kušnje i sablazni kroz koje Crkva mora proći. Crkva je još uvijek na putu na kojemu se sve može dogoditi. Kršćani su stalno izloženi borbi između duha i tijela.

No u Crkvi je svakomu pružena mogućnost rasta u svetosti. Isusova je želja jedinstvo kršćana. To nije moguće bez ljubavi. Napose ljubavi koja ujedinjuje vjernike u crkvenoj zajednici. Nezamislivo je da netko mrzi svoga bližnjega. Mržnja, zlo razdvaja ljude. Čak i negativne misli, osuđivanja, uspoređivanja, ljubomora – sve to vrlo negativno utječe na relacije između nas vjernika. Sam možeš prepoznati koliko ima u tebi duha Božjega po tome koliko voliš druge oko sebe. Lako je osuđivati, a malo teže raditi na sebi – mijenjati se iznutra. Dopustimo Duhu Svetomu da nas preobražava i na taj se način osjećajmo sve više povezani u Crkvi, prema riječima: Ljubimo jedan drugoga.

Dopustimo da se u godini vjere dogode određene promjene u nama, da padnemo pod „vlast“ Krista kralja, da osjetimo njegovu vladavinu pravde i međusobnog pomaganja.

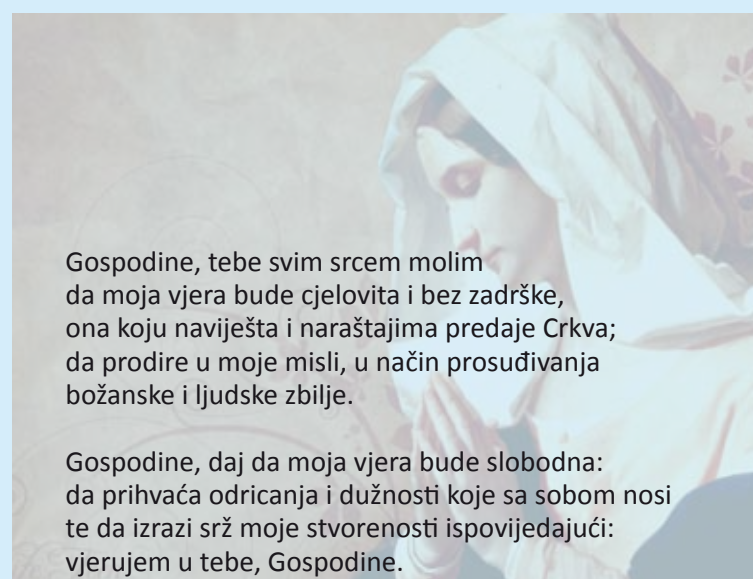
Jer kao što majka ima vlast nad djetetom, ali ne da njime vlada,

nego da nad njim bdiye, da ga čuva, štiti, liječi, da ga brani od svega što ga može napasti. U majci vlast postaje ljubav i odgovornost. Tako i otac: svojim autoritetom može uvesti red u kući. To je istiniti otac, koji potiče svoju djecu na učenje i marljivost. I u ovom slučaju očeva vlast nad obitelji postaje ljubav i odgovornost. Liječnik vlada bolnicom i pacijentima, ali ne da im on bude strah i trepet, nego da ima vlast izliječiti bolesnike. Policajac, vojnik, ima vlast na ulici da čuva mir i red, da stanovnici kraj njega budu sigurni. Zato nitko ne bi trebao osjećati njegovu vlast kao strahovladu. Dok je vladar dobar, njegova vladavina bit će sigurno na slobodu i blagostanje ljudima.

I na kraju, predstavljam vam molitvu za dar vjere koja bi u nama trebala probuditi sve ono dobro i daleko raspršiti svako zlo i usmjerenje ka grijehu..

Vjeroučiteljica Rosana Vucković Kišić

Gospodine, tebe svim srcem molim
da moja vjera bude cjelovita i bez zadržke,
ona koju naviješta i naraštajima predaje Crkva;
da prodire u moje misli, u način prosuđivanja
božanske i ljudske zbilje.

Gospodine, daj da moja vjera bude slobodna:
da prihvaća odricanja i dužnosti koje sa sobom nosi
te da izrazi srž moje stvorenosti ispovijedajući:
vjerujem u tebe, Gospodine.

Gospodine, udijeli mi sigurnu vjeru,
svjetlo koje jača u kušnjama, koje smiruje i odmara.
Molim te za radosnu vjeru
koja razveseljuje srce i uvodi u molitvu,
koja posvećuje svaki životni trenutak,
vjeru punu pouzdanja u tebe i tvoju Riječ.

Gospodine, daj da moja vjera bude djelotvorna,
tako da prijateljstvo s tobom postane djelo ljubavi
u svemu što činim, u iskustvu sreće, u trpljenjima,
u iščekivanju konačne objave;
trajno svjedočanstvo prisutnosti
i neprekidna hrana životu u nadi.

Gospodine, daj da moja vjera bude ponizna
i ne traži temelje u ljudskoj mudrosti,
nego u tvojoj milosti i ljepoti križa,
oslonjena na snagu Duha Svetoga,
vidljivoga u tvojoj Crkvi kojoj si podario
majčinski zagovor Majke Marije.
Umnoži nam vjeru ti
koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
Amen.

KUD Rudar Glogovac

KUD RUDAR u Voloderu

Kulturno umjetničko društvo "Rudar" Glogovac sudjelovalo je 8. rujna 2012. na manifestaciji "Volederske jeseni" u Voloderu.

Na poziv domaćina KUD se predstavio običajima, pjesmama i plesovima Podravine. U bogatom kulturno umjetničkom programu KUD je sudjelovao i u izboru "Najsnehe 2012.". Članica KUD-a Ivana Vlah je u vrlo jakoj konkurenciji, gdje se kod izbora gledao stas, nošnja, osobno predstavljanje i sveukupni dojam, osvojila mjesto druge pratilje na što smo osobito ponosni.

Kudovci su također sudjelovali u bogatoj tomboli u kojoj je prva nagrada bio automobil. No nažalost ove godine auto nije osvojio nitko iz KUD-a Rudar Glogovac.

Nakon službenog dijela KUD je počašćen večerom te je nastavio druženje s mještanima i gostima na koncertu Crvene jabuke.

Ivana Vlah (desno) "Naj sneha"

KUD RUDAR u Đelekovcu

KUD Rudar Glogovac je u subotu, 20. rujna 2012., sudjelovao na manifestaciji "Crveni makovi" u Đelekovcu. Uz domaćine su predstavljali Koprivničko-križevačku županiju. Osim domaćina prisustvovali su i gosti iz Vukovarsko-srijemske, Zagrebačke, Varaždinske te Međimurske županije. KUD Rudar je prikazao pjesme, plesove i običaje Podravine u koreografiji pod nazivom "Ajde doma dekletine" koju potpisuje Zrinka Roksandić, a glazbenu obradu Tomislav Cvrtila.

U mimohodu kroz selo moglo se čuti zvukova iz gotovo cijele Hrvatske, a KUD Rudar je ostao vjeran zvukovima Podravine na opće veselje slučajnih prolaznika i stanovnika Đelekovca. Nakon kulturno-umjetničkog programa kudovci su u zajedničkom druženju s ostalim sudionicima programa sklopili mnoga nova prijateljstva.

MALA DJEČJA SKUPINA NA HUMANITARNOM KONCERTU

Mala i velika srca za Zorana naziv je humanitarne akcije koju je u povodu Dječjeg tjedna pripremlilo Društvo naša djeca Koprivnica. Mala folklorna skupina KUD- a RUDAR nastupila je na humanitarnom koncertu gdje je izvela koreografiju Podravine koju potpisuje Zrinka Roksandić, a glazbenu obradu Tomislav Cvrtila.

Priredba je održana u subotu 13. listopada u sportskoj dvorani Srednje škole, a prikupljeni novac namijenjen je nabavi opreme za kupanje za nepokretnog Zorana Petrića iz Koprivnice.

Društvo naša djeca organiziralo je i humanitarnu modnu reviju na kojoj su sudjelovale manekenke i manekeni male skupine KUD-a RUDAR Glogovac.

KUD RUDAR Glogovac Vas poziva na Božićni koncert 22. prosinca 2012. s početkom u 19:00 sati u prostorijama društvenog doma u Glogovcu.

Svima od srca sretan Božić žele članovi KUD-a RUDAR Glogovac!

Helena Capek

Udruga prijatelja kulture "Vlado Dolenec"

Bregovci u Daruvaru

Nakon dugo vremena, puno aktivnosti, rada i želje udruge "Vlado Dolenec" odlučeno je da se počastimo jednodnevni izletom. Poslije dugog natezanja odlučili smo da potrošimo novce zarađene na Picokijadi i Podravskim motivima. Izbor je pao na Daruvarske toplice zbog cijene, udaljenosti, a i zbog nekih koji umalo nisu ostali na dnu bazena u Varaždinskim toplicama. Dakle, krenuli smo jedne subote u 8 sati prije podne kao i obično ispred trgovine. Da, ali prije je trebalo utovariti neke "sitnice" kao: vino crno i bijelo, vodu mineralnu, Colu jer neki piju bambuse. Naime, običaj je da se fešta u zadnjem dijelu autobusa. To feštanje me uvijek podsjeti na Imbru koji je volio priređivati tulum, pa kaže: "Ti Štef donesi bijelo vino, ti Jura crno vino, ti Martin kupi vodu, a ti Joža kupi Colu". Pita Martin: "A kaj buš ti pribavil?" "Ja bum pozval brata!" Dakle, krenuli smo u sekundu točno, već kod pruge povadili kratku pijaču i isprobali čija je kakva. U autobusu dobro raspoloženje, pričaju se vicevi na razglas. Štefani za divno čudo sipa jedan za drugim, ma tko bi joj rekao. Nakon vožnje od malo više jednog sata stajemo u "Šumskoj vili". Neki puše, neki traže WC, neki piju kavu, neki konjak, neki tipkaju po mobitelu kao sumanut. Vrlo brzo idemo dalje, a Tanja svako malo pita "Ima li još puno?" Ne paše joj vožnja-valjda.

Uglavnom, stižemo u toplice na vrijeme. Šofer parkira autobus, a mi putnici predvođeni našim predvodnikom Ivom nagnemo u lječilište. Tu nas ljubazno obavijeste da smo fulali adresu i da trebamo otići u Daruvarske bazene. Vraćamo se mi prema autobusu, srećemo našeg šofera koji pita zašto se vraćamo, a Tomislav mu veli: "Trebali smo ići u Stubičke, a ne u Daruvarske toplice!" Problijedio šofer, ali bila je to samo šala. Pronalazimo rečene bazene, čekaju nas domaćini, jer je Ivo sve dogovorio prije. Podijele nam narukvice kao telićima, pa nas puste u objekt. Neki su ušli na bazene, neki otišli u grad na razgledavanje tržnice, a neke je zanimalo kako grad izgleda nakon ratne kalvarije. Dakle,

presvučemo se, pokažemo: mišiće, trbušine, venozne noge (čast iznimkama) i uplivamo u toplu vodu. Zaista je bila divno topla, a uvjeravali su nas da će biti hladna. Kupali smo se do dva sata, a onda ručak. Juha, šnicla, riža s graškom i salata. Sve ukusno, ali šteta što je juha bila sa rezancem - jednim. Poslije ručka još malo kupanja, kartanja, šetnje, odmor u autobusu (za neke) i ples u gaćama za većinu uz svirku odličnog benda. Uživanje je trajalo do sedam sati, a onda pokret kući. U autobusu pjesma do Đurđevca. Idemo u Đurđevac jer tamo je došao general Markač, navodno ima i pečeni vol, pjevat će Žiga i bit će živa muzika. Markač je otišao, vola su pojeli, pjevao je Žiga na matricu, ali bilo je i žive muzike. I opet su neki plesali, neki skakali, a neki drhturili od zime. Iz Đurđevca krećemo u deset sati i opet točno na sekundu. Od Đurđevca do Bregi šale i pjesma. Rastajemo se ispred dućana s obećanjem sebi i drugima da nam to nije posljednji izlet. Bilo nam je lijepo. Nešto zbog viđenog i doživljenog, ali ja sam uvjeren da smo uživali zbog nas samih!

Branko Čizmak

Udruga žena Glogovac

Program rada za 2012. godinu u potpunosti smo realizirale, pa čak i više od toga jer smo ga nadopunile i novim aktivnostima. Aktivnosti smo počele redovitom godišnjom skupštinom, a na Cvjetnu Nedjelju organizirale smo izložbu cvijeća, uskrasnih aranžmana, slika te ručnih radova.

Za Dan županije prezentirale smo naš gorički doručak, a za Dane travnjaka stol dobrodošlice s domaćim delicijama. Dobrodošlicu smo poželjele i KUD-ovima na večeri folklora i počastile ih svojim domaćim poslasticama.

Sudjelovale smo na Podravskim motivima, Danu općine, Danu škole te na drugim događanjima.

Kroz cijelu godinu ispreplitale su se manifestacije i obljetnice na kojima smo bile prisutne.

Pripremajući se za našu manifestaciju "Berbu grožđa", odlučile smo pozvati KUD Češka Beseda iz Končanice, koji su sudjelovali u našem programu. Naša Udruga je tom prilikom izvela igrokaz "Vinski imendani". Posebno nas veseli što nam se sve više pridružuju naši mještani te nas tako podržavaju u našem radu i za to im velika hvala.

Na poziv KUD-a Češka Beseda iz Končanice, sudjelovale smo i u njihovom programu. Naše već poznate glumice, odglumile su u igrokazu "Krštenje i vinski imendani", te su bile mnogo puta prekidane gromoglasnim smijehom i pljeskom.

Također smo prezentirale pjesmu "Glogovac, rodno selo moje" i naše Glogovačke nošnje - odjeću koju su nekada nosile i bake naših baka. Kako bismo se zahvalile na njihovom pozivu, poklonile smo im sliku naše Glogovačke crkve koju je naslikala i poklonila naša članica. Ovu uspješnu suradnju ćemo svakako nastaviti, pa smo već pozvane u svibnju ponovno u Končanicu.

Svim mještanima naše Općine želimo čestit i blagoslovljen Božić te uspješnu i sretnu Novu 2013. godinu.

Predsjednica Udruge: Nada Štefanec

MLD-USLUGE

d.o.o. za obavljanje dimnjačarskih poslova čišćenja i kontrole dimovodnih objekata i uređaja za loženje te ostale djelatnosti čišćenje zgrada i objekata

vl. Zvonimir Poljičak
mob: 098/942 8867

Svim žiteljima općine Koprivnički Bregi
blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!

DVD Glogovac

Godina ispunjena mnogobrojnim aktivnostima

Godina koja odlazi će nam ostati zapamćena i više nego uspješnom. Volja, složnost i predan rad naših nekoliko članova pokazatelj je kako navedena obilježja unatoč malobrojnosti mogu uroditi plodom. 2012. g. ispunili smo raznolikim aktivnostima, a između ostalog i povećali opseg opreme u našem vatrogasnom spremištu.

Od opreme za potrebe vatrogasnih intervencija i protupožarne preventive kupljena su tri nova zaštitna vatrogasna odijela te muljna crpka. Također, s obzirom na mnoštvo vatrogasnih vježbi s mlađim uzrastom, kupljen je i dio opreme za natjecateljske potrebe.

U prethodnim člancima istaknuli smo izvrsne rezultate podmlatka i mladeži koji su se nastavili i daljnjih mjeseci koji su slijedili tijekom ljeta.

Tijekom cijele godine redovno smo vježbali s natjecateljskim odjeljenjima pa tako možemo istaknuti kako je na spomenute vježbe potrošeno više od 3.000 sati. Navedena brojka dovoljna je samo ukoliko se spomene te više nije potrebno naglašavati koliko su vremena, volje i truda utrošili naši voditelji na odjeljenja. Sudjelovati smo na desetak natjecanja, s obzirom da nam financijska sredstva nisu dopuštala više. Cijele godine aktivno se radilo sa tri natjecateljska odjeljenja, muškim i ženskim podmlatkom te ženskom mladeži.

Ženska mladež DVD-a Glogovac je 22. rujna 2012. g. sudjelovala na X. državnom natjecanju vatrogasne mladeži gdje je pokazala izvanredan rezultat osvojivši 8. mjesto od ukupno 64 ekipe iz cijele Hrvatske. Navedenim plasmanom djevojke su postigle najbolji rezultat s područja naše županije. Još jedno novo iskustvo koje će nam ostati urezano dugo u sjećanju. Iako smo bili ograničeni s opremom te je ženska mladež vježbala u skromnim uvjetima pokazalo se da su upornost i snaga temelj dobrog rezultata. Ovom prilikom željeli bismo se zahvaliti svim društvima te pojedinačnim osobama koje su nam pomagale posuđenom opremom s jedne strane te nesebičnom podrškom i vjerom koju su nam pokazale. Povjerenje je bila osnova koja nam je dala motivaciju za napredak te zastupanje naše male Općine Koprivnički Bregi pred cijelom Hrvatskom. Zadaća nije bila laka, no djevojke su pokazale svoju svjetlu točku te volju koja se rijetko viđa u tom uzrastu mladeži. Već dvije godine za redom načelnik te Općina Koprivnički Bregi nam redovito izlazi u susret s financijskim sredstvima prilikom boravka u vatrogasnom kampu u Fažani. Spomenuti boravak jedna je vrlo velika karika koja je djevojke motivirala te omogućila nova prijateljstva i iskustva što je bio veliki poticaj prilikom odlaska na Državno natjecanje. Tako se još jednom od srca zahvaljujemo Općini Koprivnički Bregi i načelniku Mariu Hudiću na ukazanom povjerenju koje smo nadamo se i uspješno opravdali svojim rezultatima. Niti vatrogasni podmladak nije zakazao na svojim natjecanjima. Redovno su osvajali izvrsna mjesta i zastupali naše

društvo na visokoj razini na većini natjecanja.

Nažalost krajem kolovoza na području našeg mjesta izbio je požar otvorenog prostora izazvan isključivo ljudskom nepažnjom i spaljivanjem korova koji je u potpunosti bio van kontrole. Zahvaljujući brzom intervenciji JVP Koprivnica te DVD- u Koprivnički Bregi požar je suzbijen na vrijeme te nije bilo neke veće materijalne štete. U navedenoj intervenciji sudjelovalo je naravno i nekoliko naših članova.

Početkom mjeseca rujna sudjelovali smo na Tradicionalnom druženju vatrogasnog podmlatka Glogovca, Štaglina i Gotalova koje se ove godine održalo u Štaglincu gdje su djeca pokazala svoje sposobnosti i spretnost u mnogobrojnim vatrogasnim igrama.

S obzirom na to, da unatrag nekoliko godina djelujemo samo s mlađim uzrastima, ove godine odlučili smo aktivirati i starije članove pa smo tako tijekom listopada pokrenuli žensku A ekipu koja redovito svaki tjedan održava vježbe u spajanju usisa u Društvenom domu. Zahvaljujemo se ponovno cijenjenom načelniku što nam je uskočio u pomoć te omogućio korištenje prostora za vježbe tijekom zimskih mjeseci. Sa ženskom A ekipom sudjelovali smo na 3. Martinjskom kupu Dušana Košćića u Virju gdje smo osvojili odlično 6. mjesto od ukupno 18 ekipa iz nekoliko županija. Navedene vježbe se održavaju i nadalje te planiramo redovito, ukoliko nam financijska sredstva dozvole, sudjelovati na vatrogasnim natjecanjima u brzom spajanju usisa.

Važno je spomenuti i izgradnju kapelice Svetog Florijana koja nam je donirana od strane poduzeća Hosana d.o.o. iz Štaglina i našeg člana Igora Tureka. Također se želimo sljedećim osobama i tvrtkama koje su nam pomogle svojim donacijama: gospodinu Mariju Petrasu (kip Sv. Florijana), gospodinu Krunoslavu Krstitoviću (postavio ogradu na kapelicu), klesarstvu GM BOS (donirane podne pločice). Zahvaljujemo se i svim članovima društva te ostalim mještanima koji su nam pomogli prilikom izgradnje te podizanja navedene kapelice koja sada ponosno krase prostor ispred našeg društva.

Nabrojene aktivnosti i događanja dokaz su kako izgledom maleno mjesto zahvaljujući svojoj složnosti i radu može postići zavidne rezultate. Nismo spomenuli kako na visokom nivou surađujemo sa svim udrugama u selu. Zapravo bez čije pomoći možda i ne bi mogli postići sve nabrojene aktivnosti. Unatoč relativno teškim vremenima i neodobravanju pojedinaca nadamo se da će naše društvo djelovati još dugu niz godina te prenositi ljubav i odanost vatrogastvu na mlađe uzraste, kojih trenutno imamo u velikoj količini. Iduće godine planiramo se posvetiti edukaciji i obrazovanju mlađih članova upravo iz razloga kako bi sljedeće generacije mogle nastaviti rad.

Maja Solina

DVD Koprivnički Bregi

Dao bih jedan mali osvrt na događanja. Od zadnjih vijesti za Dan općine na žalost nemamo baš novosti o nabavi opreme, raznih edukacija, preventiva i slično. Imali smo nekoliko intervencija zbog paljenja korova i zapaljenja u kući. Ipak u svoj toj nesreći koja je zadesila našu Općinu sreća je ipak u tome da nije bilo ljudskih žrtava niti ozlijeđenih, a moglo je. Vatrogasci DVD-a Koprivnički Bregi imali su pune ruke posla s požarima na otvorenom jer su se pojedinci oglušili o zabrani paljenja otvorenog plamena pogotovo u ljetnim mjesecima gdje je uz pomoć dugotrajne suše

stvoren idealan trenutak za rasplamsavanje takvih vrsta požara. I sam potpisnik ovog teksta sudjelovao je u nekoliko akcija gašenja i iz osobnog iskustva ne bih nikome poželio da se nađe na požarištu u vrelim ljetnim mjesecima u punoj vatrogasnoj opremi gdje su temperature zraka na suncu bile do 40 stupnjeva, a koliko na samom požarištu, probajte samo zamisliti, a sve zbog

neodgovornosti pojedinaca. Ovo nisu prijetnje, ali zbog sigurnosti samih mještana i vatrogasaca morat ćemo poduzeti sve naše zakonske regulative da počinitelji takvih nedjela budu prijavljeni. Što se tiče ostalih novosti, osigurali smo članove društva, obavljani su liječnički pregledi te stavljene oznake (193) na vozilima društva jer po zakonu sva vatrogasna vozila prilikom tehničkog pregleda moraju imati na bočnim stranama vozila tu oznaku. Naravno, to je sve koštalo, tako da se skoro trećina našeg proračuna utrošila na te tri stavke. Na žalost država (razne inspekcije) puno traži od dobrovoljnih vatrogasnih postrojbi, čak nas izjednačavaju s profesionalnim postrojbama koje su plaćene za to i koje imaju neusporedivo više financijskih sredstava. Spomenuo bih samo to da moramo imati 20 kompleta vatrogasnih odijela (čizme, rukavice, hlače, jakna), a jedno takvo odijelo košta oko 8.000,00 kuna, minimalno 20 operativnih vatrogasaca s liječničkim pregledima i osiguranjem, zadovoljen vozni park, opremu (cijevi, pumpe...). Nitko ne bježi od odgovornosti, ali ne mogu u isti koš kruške i jabuke. Financiramo se iz proračuna Općine i ponekim donacijama, a to nisu dostatna sredstva da se zadovolje sve potrebe. Svi mi smo tu na dobrovoljnoj bazi i svi ćemo biti prvi kad bude trebalo. Ovo je samo mali podsjetnik za mještane da znaju i da su informirani o tome kakve sve uvjete moraju zadovoljiti njihovi vatrogasci. No usprkos svemu mi odrađujemo zadatke koji su pred nas stavljeni. Radimo u tišini i poručujemo da se što manje vidimo i da se što manje čuje za vatrogasce, ali i da smo uvijek na usluzi 24 sata, što god trebali i što god možemo i učiniti, svatko od tih pedeset vatrogasaca će dati sve od sebe, budite uvjereni u to dragi mještani naše Općine.

I na kraju Vam želimo sretan Božić i Novu 2013. godinu!
VATRU GASI, BRATA SPASI

Siniša Maroševac

Lovačko društvo "Zec" Koprivnički Bregi

Evo nas na kraju još jedne kalendarske godine koja nam je prošla više nego munjevito. S krajem godine lovci kreću u skupni lov te ubiru plodove svojeg cjelogodišnjeg rada. Neposredno prije početka lovne sezone ubrali smo kukuruz te ga pospremili u naš koš te ćemo njime prehranjivati divljač u zimskim mjesecima. Svi lovci su očistili i popravili svoja hranilišta te ih nakon berbe napunili kukuruzom. Od zadnji puta kada smo se čuli odnosno od Dana općine u lovačkom društvu završili smo s radovima na našem domu gdje smo obnovili sanitarni čvor i kuhinju, cijelu terasu i dio fasade. Na štaglju smo popravili i zamijenili daske na pročelju. Strijelci su priveli još jednu natjecateljsku sezonu kraju. Sudjelovali smo s više ili manje uspjeha na državnom prvenstvu koje je održano u Pleternici kod Požege gdje smo branili boje županije, te na završnici kupa u Ljubešćici. Ovim putem se zahvaljujemo Općini na dodijeljenoj pomoći za sudjelovanje. Pripremamo se za novi program u našem lovištu, a to je nabavka zečeva kako bi se obnovila zečja populacija lovišta. U tu svrhu potrebno je pripremiti pojedine dijelove lovišta i to na način da se eliminiraju iz dijelova lovišta skoro pa svi grabežljivci; od lisica, vrana pa sve do pasa i mačaka lotalica. Svakako bi nam dobro došla i pomoć poljoprivrednika kod obrade zemlje, gdje bi trebalo malo više pažnje i malo usporiti strojeve. Zečevi koji će se ispuštati biti će markirani na uhu sa žutim markicama. Sama realizacija tog projekta iziskuje velika financijska sredstva pa se nadamo i pomoći lokalne zajednice kao i do sada. Moramo naglasiti da su Bregovski lovci prvi na Koprivničkom području koji su krenuli u projekte koje raspisuje razna ministarstva jer nam je svima cilj očuvanje životinjskog svijeta kao i unapređenje

lovstva na našem području zbog generacija koje dolaze kako bi i u budućnosti djeca Podravskog i Bregovskog kraja mogla uživati u prirodi. Naši lovci su također sudjelovali na trećem hodočašću i proslavi blagdana Sv. Huberta. Misno slavlje se održalo u svetištu Majke Božje Trsatske. Svim stanovnicima Općine Koprivnički Bregi čestit i blagoslovljen Božić te sretnu i što uspješniju Novu godinu žele lovci Lovačkog društva "ZEC" Koprivnički Bregi a svim lovcima "Dobru kob" u 2013. godini.

Goran Krapinec

Slavica Gabaj u društvu najuzornijih hrvatskih seoskih žena 2012. godine

Na prijedlog Udruge žena Koprivnički Bregi i počasne predsjednice Milke Stanešić za aktivan i kontinuirani rad u društvu žena od osnivanja 1976. godine do danas i veliku podršku Udruge prijatelja kulture "Vlado Dolenc" predložena je Slavica Gabaj na natjecanje najuzornijih hrvatskih seoskih žena naše Županije. Županijska komisija za izbor Slavicu je predložila da predstavlja Brege s 18 žena iz naše Županije. Svaka od njih je već pobjednica svojim sudjelovanjem i javnim nastupom pred mnogobrojnom publikom i strogim žirijem. Da bi netko mogao i biti na natjecanju treba iza sebe imati kvalitetan rad u svojem domaćinstvu, ali i bogat društveni rad. Slavica sve to ima.

Od prvog dana vrlo je aktivna u društvu žena. Članica je pjevačkog zbora, folklorne grupe, rado glumi u dramskoj, voli slikati. Sudjeluje na svim susretima i manifestacijama. Njoj ništa nije teško, jer voli raditi i pomagati drugima.

Slavičina aktivnost nije prestala ni kada je ostala mlada udovica, a suprug je imao samo 38 godina. Ostala je s dvoje maloljetne djece i starom suprugovom mamom. Nije joj bilo lako samoj na poljoprivredi, a morala je naučiti baratati sa svim poljoprivrednim strojevima. Bila je uporna. Da bi sačuvala lovačke puške za sina upisala se u lovačko društvo "Zec" i polagala lovačke ispite.

Već 1979. godine sudjelovala je u raspravi o seoskoj ženi i bila domaćica grčkoj delegaciji žena, koja je bila na državnom nivou. Imala je sposobnosti i iskustva žene na poljoprivredi pa sam je predložila da 1984. godine u Saboru Hrvatske 2 puta sudjeluje i govori o ravnopravnosti i zastupljenosti žena na selu.

Slavica je uvijek bila gdje je trebalo. Uvijek je bila odgovorna i na nju si mogao računati. Uvijek dosljedna u radu. Godine 1989. bila je uz još članica domaćin u svom domaćinstvu grupi liječnika nesvrstanih zemalja u organizaciji dr. Totha i žena Bregi. Uvijek je aktivna, pravedna, ali i kritična.

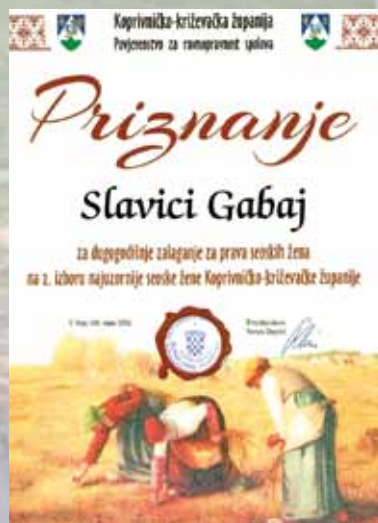
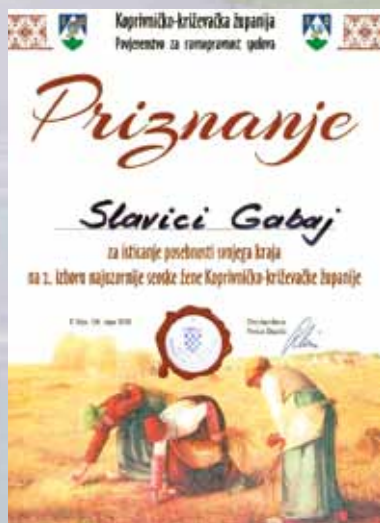
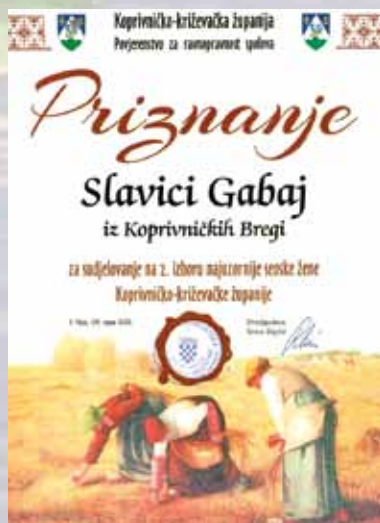
Kada je trebalo igrala je i nogomet, ali znala je predstaviti i bregovsku nošnju na Valentinovo. Za sve manifestacije, susrete, natjecanja zna ispeći bregovsku pitu, vrtanje, prhece, pogačice, digane kolače, štruklje, ali i fine kolače. Slavica može i zna ispeći kolač kao sliku, jer voli slikati.

Slavica je uz poljoprivredne poslove točila bikove i svinje za Podravku. Sve zna raditi, pa čak i skupiti pajceke. Uvijek je rekla, da je punila baterije na druženjima i mnogim izletima s Udrugama. Ima još jednu ljubav, a to su gorice. Velike su, ali uz podršku svoje djece u njima radi i uživa u tome, jer vjeruje da će u tome uživati i njezina 3 unuka.

O Slavici i njenom radu mogla bi napisati i knjigu, jer malo tko ima tako ispunjen život s puno raznolikosti i bogatim životnim iskustvom boreći se za opstanak. Ona je bila i ostala borac za ravnopravnost i pravednost među ljudima. Slavičin prijedlog je i za najuzornije seoske žene, da se natječu samo žene, koje rade samo na seoskom domaćinstvu. Mnogi bi mogli puno toga naučiti. Više međusobnog poštovanja i Slavičine pravednosti dobro bi došlo svima.

Želim Slavici i njoj obitelji kao i svim čitateljima čestit Božić i sretnu Novu 2013. godinu!

**Svim žiteljima općine Koprivnički Bregi
blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!**

Koprivnički Bregi, Ulica Ljudevita Gaja 17
tel. 048 830 377; mob. 091 573 96 26
e-mail: mijatovic@kc.t-com.hr

BUDANČEVICA, Vladimira Nazora 40 Kloštar Podravski
tel. 048/816 100; fax: 048/280 486; GSM: 099 21 26 548

www.koemmerling.com.hr

Vrhunski PVC prozori
i vrata. Vaš put do
štednje energije i
zdravog stanovanja.

www.gigant-stolarija.hr

Svim žiteljima općine Koprivnički Bregi
blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!

TANJA
FRIZERSKI SALON

Koprivnica,
Miklinovec 153
telefon 641 853

**Čestit Božić i sretnu i uspješnu Novu 2013.
godinu želi Vam Vaš frizerski salon "Tanja"**

Uz lijep osjećaj frizure tokom cijele godine po najpovoljnijim
cijenama nudimo usluge:

šišanja već od 20,00 kn
minivala već od 50 kn
bojanja, pramenova već od 50 kn

MOD d.o.o.

**Svim žiteljima općine Koprivnički Bregi
blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!**

**Svim žiteljima općine Koprivnički Bregi
blagoslovljen Božić i sretna Nova 2013. godina**

**Dom za odrasle osobe „VIZJAK“
i Ustanova za zdravstvenu njegu u kući „NEVEN“**

Glogovac, Koprivnička 81
Tel. 221 950, 221 951
Mob. 098 248 601

Mladost na privremenom

Bilo je to nakon što sam se vratio iz Legrada. Počeo sam raditi, tražio sam stan oporavljao se od putovanja i čekao Ljubicu. Onda jednog dana dobijem od nje vijest, da dolazi u Nicu u 10.30 na željezničku stanicu. Tog dana uzmem si slobodan dan, da dočekam suprugu. Ustvari čekali smo je brat i ja. Da čekali, tek smo došli do stanice, kad ja vidim stoji mlada ženska nalik Ljubici. Pogledam bolje, pa to jest Ljubica, ali kako kad treba doći tek za sat vremena. "Sjela sam u krivi vlak i došla dva sata ranije, čekam već sat vremena". A mi došli sat ranije, da je pričekamo u baru. Odvezli smo je kod brata, pojeli i popili nešto. Dva dana smo bili u bratovoj kući, pa smo onda otišli u stan koji smo našli brat i ja. Bio je to stan u ulici Lamartine 44/4 u Nici. Pa i nije to bio stan, već smo bili podstanari, na četvrtom katu. Bio je to težak početak, samo sam ja radio, Ljubica je bila kod kuće i kuhala, ako je imala što. Prvih dana jeli smo šunku koju je ona donijela od kuće. S jajima koje je ona kupovala, a nije znala riječ Francuskog. Pa smo joj na papir znali napisati kako da traži ono što treba. Iz tog vremena još pamtim njen početak što se tiče francuskog. Napiše si Ljubica na papir, što treba, pa hajd u dućan sa ceduljom. Što ćeš svaki početak je težak.

Jednog dana dođem kući, a ono smrdi po plinu. Pitam Ljubicu o čemu se radi, da ne odletimo u zrak. "Pa puštala je boca s plinom, ali više ne pušta." "Pa kako to?" Puštao je plin te je Ljubica alarmirala gazdaricu. Ova došla i s upaljenom šibicom provjeravala gdje pušta plin. I našla je, pritegnula maticu na boci, plamen nestao i dalje bez problema. Naježio sam se pri pomisli što se moglo dogoditi, ali eto nije. Veli narod: Bog čuva hrabre, ali i one druge. A i nisam znao kako funkcionira boca s plinom. Ostali smo u tom stanu neko vrijeme. Tamo nam se dosta toga dogodilo, lijepih i manje lijepih stvari.

U Francuskoj je običaj, ili zakon, da je radno vrijeme dvokratno. Radiš četiri sata, imaš dva sata odmora, pa onda opet četiri sata radiš. Naravno dva sata odmora je zbog toga jer ti nisu plaćeni. Onda ja dođem kući na ručak pojedem nešto pa odmor i onda opet na posao, ali..e, da ponekad sam pogledao sat, motor na ulici, pa Ljubicu. I ostao sam sa Ljubicom, a posao neka pričekaj. Kad bih zakasnio, prije tvornice bi si namazao ruke sa lancem od motora i imao opravdanje za kašnjenje. Često mi se "kvario" motor u to vrijeme, bili smo mladi, nije za zamjeriti. Jednog dana, igrom slučaja vidio sam dolazak Jugo lopova iz noćne pljačke. I ne samo to vidio sam kuda su sakrili plijen. A plijen razno piće, od jeftinog do skupocjenog. Ne bi mi čovjek rekao, ali kući sam dovukao više od četrdeset boca pića, svih ukusa i marki. Pa smo onda probali iz ove flaše, pa iz ove, sve dok više nismo mogli. (Ubilo nas brate, koda nam je šesnaest). Uzbuna u lopovskom spremištu je bila strašna, jer je došao kupac, ali su našli samo jeftina pića koja ovaj nije htio. To je više "Priča o Ali Babinoj pećini", jer je skrovište zaista bilo u pećini. Ali to je tema za neku drugu priliku i priču. Onda jednog dana, nakon plaće, nakupujem ja svega i svačega i dovezem to do pred kuću. Parkiram motor, tovarim hranu na ruke, između ostalog i jednu sušenu haringu. Ma bila je duga skoro metar. Oteglim ja to na četvrti kat, onako uspuhan odlučim da ne trebam zaključavati motor, pa neće ga nitko uzeti. Ali, uzeo ga je i više ga nismo nikada vidjeli. Haringu smo bacili, previše je smrdila i nikad je više poželio nisam, a volim ribu.

Ostala Ljubica u drugom stanju, treba mijenjati stan, pa neće se penjati do četvrtog kata s trbuhom do brade. Lifta naravno nije bilo. Nađemo mi preko prijatelja stan u aveniji Urbain Bossio. Ne podstanarstvo, nego pravi stan. Ako mislite da je to bila prava avenija onda ste u krivu. Bila je to vijugava ulica na padini brda i spajala je donju i gornju cestu prema Italiji. Povremeno smo odlazili u luku, ja na ribolov, a Ljubica na šetnju da bude u formi. Ginekolog joj je rekao da će roditi 22. listopada, ali što doktori znaju, pa se mi otputimo na ribolov 21. Usput sretnemo mog brata i šogoricu Mariju. Idu kod nas da odvezu Ljubicu u bolnicu roditi. Vratimo se mi, Ljubica usput kupi gomilu ribe za večeru, te još nekoliko drugih stvari. Ispekla nam

je ribe, mi lijepo večerali, naravno Ljubica s nama. Tako čavrljamo mi dok nam Ljubica ne kaže "Ne mogu više trpjeti, imam trudove i vozite me u bolnicu"! One ribe što je pojela morale su prisilno van iz nje, žene to znaju. Nije joj bilo žao, bar se najela riba po želji.

Rodila je kćer Kristinu, samo što nije bila Kristina nego Christina. Naime kad su nas pitali kako će se zvati, mi smo rekli Kristina, ali to se piše Christina. A pitali su nas za ime prije nego je i otišla u bolnicu. Neka služba je brinula o tome, pa su došli kod nas kući.

Čudni neki zakoni, ali Ljubica je primala novčanu nagradu zato jer je ostala trudna, pa zato jer je dojila dijete. Od brata smo dobili dječji krevetić, ostalo smo pokupovali. Išao ja da joj kupim grudnjak, jer joj je prijašnji bio premalen. Dođem u trgovinu, pita me prodavačica koji broj, a ja pojma nemam o brojevima grudnjaka. Pokažem zato rukama onako od prilike veličinu dinje i bio je dobar. Dijete je loše spavalo, pa smo svašta pokušavali, dok nismo pročitali u knjižici, koju smo dobili u rodilištu, da ne treba biti previše toplo u prostoriji gdje spava. I bili su u pravu, od tog dana je spavala bez brige.

Jednog dana primijetim da me trese struja u kupaoni. Idem tražit uzrok, zovem domarku. Nju ne trese, ne vjeruje mi. Zato svežem žicu za odvod i dotaknem cijev od vodovoda pred njom. Skoro je sjela na guzicu kad se zaiskrilo. Ali više me nije treslo, izgleda da je netko uzemljio neki pokvareni električni potrošač za odvod, a ne za vodovod. Bili smo u tom stanu tako dugo dok nam prijatelj, bolje reći poznanik nije iznajmio svoj stan u jednoj vili. Bili smo si dobri, ali on je bio bezobrazno bogat, a mi sirotinja, nije za prijateljstvo. Osim toga on i žena mu bili su stari po osamdesetak godina, pa je postojao i jaz u godinama. Imao je taj: banke, stanove po cijeloj Europi, tvornicu bijele čokolade Gallak u Švicarskoj, imanje i voćnjak s breskvama u Belgiji. Zašto se tvornica zvala Gallak? Čovjek se zvao Michael Gall. Povremeno, Ljubica je čistila kod njih, a ja i brat radili sve ostale poslove po njihovim stanovima i kod kuće. Naravno stanovao je među elitom na Promenadi u Nici. U nas je imao povjerenje, pa smo imali pristup u sve njegove prostore. Taj stan koji nam je iznajmio nalazio se i opet u aveniji, a zvala se Avenija de la Foret. Kao u Bregima "pod šumom".

Kod selidbe, pomagao nam je brat s automobilom, a kad nam je ostao jedan i to zadnji kofer crkne auto. Onda ja natovarim Ljubicu, dijete, kofer i sebe na motor i preselim nas u novi stan. Ja sam i dalje radio u tvornici reklama i svaki dan sam prolazio pored bratove kuće. Često sam svraćao poslije posla kod njega i ostajao bezobrazno dugo. Pita me Ljubica sutradan, kad sam se vratio, a ja kažem poslije deset. "Kako poslije deset kad sam išla van oko pola jedanaest i nije te bilo". Kad bi nešto šušalo vani ona je uzimala plinski pištolj i izlazila van. I još je rekla da se bojala, a kako bi se proveo onaj vani, zanima me? Šuškao je već na konopcu koji se sušio na terasi, ali nikad se ne zna. Taj pištolj je i u Jugoslaviji dobro došao Ljubici.

Naime, doputovala ona jednom noću u Koprivnicu, uzela taxi za Legrad, a šofer je mislio da ima neku šansu. Onda, Ljubica kao slučajno traži nešto u torbici, pa tako izvadi i pištolj. Naglo su šoferu aspiracije pale na nulu. Nikog taj pištolj nije mogao ubiti, ali mogao je jako ozlijediti. Kad ti netko uperi pištolj u facu ne razmišljaš o tome da li ispaljuje zrno ili plin. Na kraju sam taj pištolj prodao Kruni

Šegercu. Dogovore se Ljubica i šogorica Marija da zajedno putuju u Jugoslaviju, jer u Bregima su bila djeca od brata i šogorice Marije. Na dan kad su trebale putovati, ja sam trebao dobiti neke novce, što sam zaradio na fuš poslu. Padala je kišica, ja žurim kući s novcima. U jednom trenutku ispriječi mi se dostavni kombi, ja stisnem kočnicu i zabijem se u kombi. Kočnice blokirale, pa sam proklizao po asfaltu i završio na stražnjim vratima kombija. Ipak sam stigao kući na vrijeme, a poplavio sam narednih dana. Imala je Ljubica neke probleme, pa su joj u Koprivnici savjetovali da pije pivo.

Od problema ni traga ni glasa po povratku u Francusku. Ja zatražim povišicu na svom radnom mjestu, jer eto žena mi je trudna i trebam veću plaću. Ma znao sam da ju neću dobiti, pa sam našao već prije drugi posao, samo bolje plaćen. Za otkazni rok sam uzeo bolovanje, pa ipak sam bio Jugoslaven. Radio sam na tom mjestu neko vrijeme, kad su došli iz prve firme po mene. Talijan koji je radio na radnom mjestu kao i ja, pao sa bicikla i slomio ruku. U dogovoru s gazdom vratim se ja na staro radno mjesto. I opet za veću plaću naravno. Ni ta veća plaća nije nam bila dovoljna za normalni život. U Nici je jako lijepo, živiš kao turist, ali zarađuješ kao radnik. Nikad nismo imali ušteđevinu, nikad neki novac sa strane. Živjeli smo od plaće do plaće.

Christinu smo opet doveli u Nicu, nije to bilo ni za nju ni za nas. Kad je Ljubica vraćala našu kćer u Nicu ja sam ih čekao na stanici. Vidim Lubicu i neko plavo dijete, u tih dva, tri mjeseca toliko se promijenila da je nisam prepoznao od prve. Na žalost Ljubica je rodila s osam mjeseci, kćerkica Anne Marie je umrla za dva dana. Za vrijeme kad je Ljubica bila u rodilištu Christinu, koja je opet bila s nama, odveo sam u dječju bolnicu na čuvanje. To je bilo uobičajeno, ali kad sam došao po nju odveo sam je kući bolesnu. U međuvremenu mi je šogor "Kirby" našao posao u Industromontaži. Firma u Zagrebu, ali posao u Njemačkoj. Plaća pet puta veća nego u Francuskoj.

Naravno da smo lako donijeli odluku o napuštanju Francuske. No morali smo čekati mjesecima, dok su mi sredili dozvolu boravka, dozvolu rada u Njemačkoj. Opet Ljubica vodi kćer, ovaj put kod svojih u Legrad. Odvela je i vratila se odmah natrag u Nicu, zbog priprema za odlazak u Njemačku. E, sad se glavni gazda čudio što ga napuštam, nudi pristojnu plaću. Ne mogu pristati, već sam obećao Ljubičinom bratu da prihvaćam posao u Njemačkoj. Ne može gazda razumjeti pa me pita kako sam našao taj posao. Kad sam mu rekao on prokomentira: "Da, ali vaš šogor ima CAP". To će reći da ima kvalifikaciju. Pa imam je i ja, odgovorim mu. Tek se sada začudio, pa zašto to nisam rekao odmah po primitku na posao. Nije mi trebalo, jer te nitko ne pita za školu, nego znaš li raditi. A u ono vrijeme bilo je čudno završiti školu i steći kvalifikaciju u Francuskoj. Na odlasku kaže mi gazda: "Ja ti kažem Govno". Čast je kad ti Francuz reče: "Ja ti kažem govno", jer ti u stvari želi samo sreću. Francusko vjerovanje je, ako diraš govno, to donosi sreću. Čudno, ali tako je. Kod nas bi ti oslovljeni razbio nos za početak.

Prodaj motor, prodaj namještaj i napustimo Francusku, nakon provedenih mojih četiri godine na privremenom radu, a Ljubica nešto manje. Vratimo se mi u Jugoslaviju, ja obavim liječnički, kćerku Christinu ostavimo kod bake i djeda u Legradu i pravac Njemačka. Dođemo mi u mjesto Weingarten kraj Bodenskog jezera. Mene čeka mjesto u tvornici teških strojeva, točnije preša za auto industriju. Ne, nisam imao težak posao, radio sam ormari s automatikom za te preše. I Ljubica je našla posao uz pomoć čovjeka iz moje firme. Preporučili smo se, u odnosu na Francusku to je bilo nešto nevjerovatno. I tako, radili smo, družili se sa šogorom i šogoricom, igrali loto sa prijateljima, pili dobro pivo i sve pet. Na lotu smo dobili 6.660 DM, ali smo igrali troje, pa je nama pripalo 2.220 DM. Cijelo bogatstvo za nas sirotinju. Pivo su nam dostavljali pred vrata, bili mi doma ili ne. Platiš kad se nađeš s dostavljačem, super posao. Da, ali sve što je lijepo kratko traje, poznata je poslovice.

Mene premještaju u Siemens u Fuerth. Ostavljam Lubicu, odlazim u Siemens na ožičavanje ormara za telefonske centrale.

Na ulasku u pogon, srećem, a koga nego Bregovca Ivu Blažekovića. Radi on u ispitnoj stanici, kontrolira ono što ću ja napraviti, ustvari on kontrolira ispravnost električnih veza. Tehničku ispravnost kontroliraju drugi kontrolori. Kad sam napravio svoj prvi ormar, nađe mi kontrolor 12 grešaka. Ja se usro, jer mi je to prvi posao u Siemensu, valjda će me izbaciti. Međutim, kolege koji su radili tamo me razuvjere. Oni koji tamo rade već dulje vrijeme imaju između 50-100 grešaka. A greške su bile: predugi vijak, kriva podloška, loš lem, krivi spoj, uglavnom za nas Jugoslavene greške bez veze. Ali za Nijemce greška je greška, ma kako mala bila. Bilo je lijepo raditi taj posao, a i plaća je bila lijepa.

Onda jednog dana, Ljubica napusti posao u Weingartenu i doseli se u Fuerth kod mene. Nakon nekoliko dana, vratim se s posla, a ona me obavijesti da si je našla posao i sredila papire i sutra ide raditi. Baš lijepo, sve je obavila sama, a bila je kratko vrijeme u Njemačkoj. Radila je u tvornici pisaćih mašina. Kad je došla u Fuerth, morali smo naći stan, što i nije bilo baš jednostavno. Zato smo udružili snage, mi i obitelj Blažeković, pa smo našli peterosobni stan.

Kad smo se taman udomačili, opet preseljenje i opet za mene. Ovaj put moramo i Ivo i ja u Gunzenhausan. Novo radilište u firmi SEL, na radovima ožičavanja i ispitivanje. Naravno da su poslali trojicu najboljih: Rajka, Ivu i mene. Kad smo mi došli tamo je već bilo sedam Engleza. Prvo što smo morali naučiti je pravilno lemljenje. Nakon dva tri sata učenja, zove voditeljica šefa i pita što će sa nama jer smo završili program. Kako završili, kad su Englezi učili šest tjedana? Samo je jedan ostao, drugih su se riješili. Onda je naša Industromontaža dovela svakakvog ološa u tu firmu. Mislili Nijemci, da su svi Jugo radnici kao nas trojica. Za primjer da kažem, nakon onog učenja od dva sata otišao sam u stan s prijateljem Rajkom. Drugi dan počinjem raditi, a pred kraj radnog vremena dolazi poslovođa i obavještava me da je običaj da se radi prekovremeno. A još nisam ni znao da se vratim u stan, osim toga bila je noć. Radio sam taj prvi i takoreći sve ostale dane po 12 h.

Nakon nekog vremena, mijenjamo stan, selimo u Tier Hof. Bilo je to imanje i bivša tvornica elektronike. Imalo je to imanje kuću u kojoj je prije stanovao gazda Pfaf s obitelji, ribnjak sa šaranima, bazen bez vode jer je bila zima. Na proljeće su u taj bazen uskakale žabe. Bilo ih je na stotine, pa je Christina pitala: Jesu li to sve žabe od her Pfafa? Okolo, sve samo šume, kroz imanje teče potočić koji daje vodu ribnjaku i možeš raditi što te volja, gazda nam je sve dozvolio.

Prvo sam sredio da mi se Ljubica pridruži. I ona je dobila posao u SEL-u na izradi takozvanih grana. Buntovi raznobojnih žica koje treba povezati da budu kompaktni. Imali smo uvjete da dovedemo i našu Christinu. Da, uvjete smo imali, ali je trebalo dobiti dozvolu od čovjeka iz gradske administracije, a on nije baš bio najljubazniji čovjek. No igrom slučaja zaobišli smo ga. Otišla je Ljubica po nju i odmah se vratila. Drugi dan ujutro sve troje odlazimo na posao. Christinu ostavljamo u autobusu, koji je odveze u dječji vrtić. Nakon radnog vremena autobus je već pred tvornicom s djecom. Uzmemo mi kćer i pravac kod zubara. A prvi dan joj je u Njemačkoj. Dade joj zubar pfening da ga drži dok joj on popravlja zub. Nakon popravka zuba novčić je bio vruć, kao da ga je grijala na peći. Kod dolaska kući ona se gura među radnike i govori: "Platz, platz". Prvi dan i prve Njemačke riječi. Kasnije je upijala Njemački jezik kao spužva. Kao prava Njemica marširala je na: Links, cvo, draj, fir. Igrala se s susjedovom djecom, čuli smo je kako viče: "Dečec, dečec daj mi pušku, ja ti dam pištolja". I zamijenili bi oružje, a niti je ona govorila njemački, ni oni hrvatski. Bila je pravo internacionalno dijete.

Prvi i drugi rođendan proslavila je u Francuskoj, treći u Jugoslaviji, a četvrti i peti u Njemačkoj. Nakon što smo bili u Njemačkoj dvije godine, dobijem ja poziv. Moram ići u JNA na petnaest mjeseci. Moram napustiti Lubicu, Christinu, posao, prijatelje. Javiti se moram 12. siječnja u Niš. Radio sam još između Božića i Nove godine, imao saobraćajnu nesreću, slomio ruku, od auta je ostalo tako reći ništa. I onda su me jednog dana poslije Nove godine odvezli na željezničku stanicu u Nuernberg.

Zlatni vinari naše općine

Iako možda tako ne izgleda, ipak bih stavio ovu priču u okvire sportskog natjecanja. Naime, radi se o vinarstvu. Ovaj naš kraj od davnina je poznat po vinogradima koje su obrađivali i bregovci i glogovčanci i jeduševčani pa i ljudi iz drugih mjesta. Informacija s kojom raspolažem govori o tome da je 1928. godine Krapinec Pavao dobio u Osijeku diplomu za tada sortno vino, za kvalitetu. I dan danas postoji taj vinograd kojem je vlasnica njegova unuka Marija Senjan, a sam vinograd obrađuje Krešimir Senjan. No, da ne ostajemo dugo u prošlosti okrenimo se budućnosti. Prije ove priče molio bih sve starije vinogradare da mi ne zamjere što ću pisati o mladim lavovima. Sigurno je da su njihova iskustva neprocjenjiva i da se ima od njih puno toga za naučiti, ali ovaj put dajem prednost

mlađima - "ma koliko me to koštalo". Znam da se moglo i prije pisati o tome, ali eto, očito je sad došlo vrijeme za to. Prije deset godina Marijo Habijanec vratio se iz služenja vojnog roka u HV i odlučio se baviti poljoprivredom. Ipak svoj mir i zadovoljstvo pronašao je u vinogradu svojeg oca

Zvonka. Upijanjem znanja i vještina godinama, Marijo je, moglo bi se reći, pretočio sve to znanje u prošlu kalendarsku godinu. Naime, na izložbi mladih vina u Ludbregu ove godine osvaja zlatnu medalju za sortu "Graševina" s ocjenom 18.2 (ocjena 18 donosi zlato). Prilikom posjeta vinogradu i podrumu doznajem da posjeduje oko 1.600 trsova. Ima tu svega. Od graševine, bijelog pinota, rizlinga pa do novog nasada zelenog silvanca gdje tek prve plodove počinje ubirati slijedeće godine. Podrum izgleda kao apoteka. S jedne strane drvene bačve da se ipak podsjetimo kako se to nekad radilo dok s druge strane su inox bačve pune različitih sorti vina. Da se ništa ne bi prepustilo slučaju u podrumu su složene i instalacije za kontrolirano vrenje mošta i to već četiri godine. Sam postupak neću objašnjavati jer većina Vas to bolje zna od autora teksta. Sudjelovao je Marijo na prijašnjim izložbama gdje je također postizao zapažene rezultate. Uz velika odricanja i napornog rada, Marijo je primjer kako sav taj trud dođe na naplatu. Ovogodišnjim vinima možda će nadmašiti samoga sebe i sve dosadašnje rezultate. Izuzetnu potporu ima u svojoj obitelji, supruzi Karolini, a i najmlađi član Ivan već na veliko zna što se sve radi u vinskom podrumu i nitko ne sumnja da će se nastaviti tradicija proizvodnje vrhunskih vina na Kraljevom brdu u obitelji Habijanec.

O još jednom mladom vinaru nekoliko riječi. Kao i Marijo, Alen Puž na izložbi vina u Ludbregu ove godine donosi zlatnu medalju za mješavinu sorti s ocjenom 18.2. Njegov trnoviti put još traje, ali entuzijazma mu ne nedostaje. U vinogradu Alen raspolaže sa

600 trsova raznih sorti grožđa. Mnogo rada i financijskih sredstava uložio je u podrum, ali isplatilo se, jer će još puno vrhunskog vina proteći njegovim podrumom. Alen je zapisan na karti vinskih cesta u Koprivničko-križevačkoj županiji i tim putem je krenuo u obnovu klijeti i podruma. Na vanjskoj obnovljenoj terasi napravljeno je mjesta za 50-tak ljudi. Terasa je natkrivena, a krasi ju starinska preša za grožđe. Prijašnji podrum će se namijeniti za kušaonu vrhunskih vina, a trenutno ponos vinograda je novi moderan podrum sa starinskim štihom. Iako još nije sve gotovo podrum izgleda savršeno. Zidovi podruma oblijepljeni su komadićima crijepa tzv. bibera. Teško će biti sve to dočarati u ovih nekoliko redaka. Jedino što preostaje da se dođe vidjeti kako to sve izgleda. Opremljen je modernim sustavom za kontrolirano vrenje mošta te su tu inox i drvene bačve raznih veličina. Podrum krasi i priznanja s prijašnjih izložbi te slike s događajima u vinogradu. Receptura po kojoj se proizvodi vrhunsko vino zapisana je u Alenovoj glavi i nije dostupna nama "običnim smrtnicima". Spomenut ću i to da se vinograd nalazi u Glogovcu na "Debelom brdu", ucrtan u vinske ceste koprivničkog kraja. Dok sam radio ovu priču, imali smo supruga i ja priliku kušati ovogodišnje vino i ne sumnjamo da će i ovaj put ono biti vrhunsko. I da ne ispadne da su im zajednička samo odlična vina, Marijo i Alen su susjedi pa izgleda da i njihove supruge zajedno lakše podnose to što imaju i drugu ljubav, ljubav prema vinarstvu. Da ne bi pomislili da su oni jedini koji rade odlična vina spomenuo bih još Matiju Benkovića, Borisa Kuzminskog, braću Tomiek i neka mi oprostite oni koje nisam spomenuo (mlađi naraštaji). Ovo je dokaz će se nastaviti tradicija proizvodnje vrhunske kapljice i neće nam je nedostajati u budućnosti.

Siniša Maroševac

NK "Mladost" Koprivnički Bregi

Završen je jesenski dio prvenstva u I. ŽNL. Seniorski sastav "Mladosti" završio je ovu polusezonu na solidnom 9. mjestu. S obzirom da su klub napustili ili prestali igrati nogomet 6-7 igrača koji su činili prvi sastav u proljetnom dijelu, rezultat je zadovoljavajući. Zbog nekolicine kažnjenih igrača prva tri kola odigrali smo u okrnjenim sastavima i nismo osvojili ni bod. Povratkom tih igrača krenuli su i rezultati. Kao domaćini bili smo nemilosrdni i u šest utakmica pred svojim navijačima ostvarili svih šest pobjeda i to protiv nekih ekipa koje u svojim redovima imaju po imenima puno jače i zvučnije igrače. Dva neodlučna ishoda ostvarena su na gostovanjima, te smo doživjeli sedam poraza - dva na domaćem terenu u prvom i trećem kolu zbog navedenih razloga. Okosnicu kluba čine uglavnom domaći i mladi igrači. Iako neki ne žive na Bregima, 95% igrača imaju bar neku poveznicu s našim mjestom. O tome nekom drugom prilikom. Da ne pomislite da je to sve, evo kratkih priča i o podmlatku našeg kluba. Juniorski sastav koji se natječe u grupi Đurđevac osvojio je četvrto mjesto na kraju polusezone i treba im skinuti kapu jer nastupaju i za juniore u subotu te za seniore u nedjelju. Pionirska ekipa ostala je bez nekoliko važnih igrača koji su zbog godina preseljeni u juniorski sastav, ali i bez trenera pa je tako moja malenkost privremeno preuzela klince. Uspjeli smo na kraju polusezone ostvariti odličan rezultat. Da nije bilo jednog domaćeg kiksa predvodili bi vrh tablice. Ovako, pionirski sastav kluba osvaja drugo mjesto u skupini Đurđevac. Napominjem da klubovi koji imaju daleko više financijskih sredstava od nas „gledaju nam u leđa“. I ovom prilikom najavljujem borbu za prvo mjesto na kraju sezone. I šećer na kraju. Suradnjom između profesora Hrvoja Kodrića i kluba osnovani su i limači, najmlađa kategorija nogometaša. Hrvoje je došao s prijedlogom i planom kako raditi s njima i mi smo ga prihvatili objeručke. Pozivi su napisani i distribuirani u škole, na oglasne ploče u Općini i odaziv nije nedostajao. Treninzima prisustvuje 15-tak klinaca. Radili su

Limači s prof. Kodrićem

pod stručnim vodstvom prof. Kodrića na nogometnom igralištu do 11. mjeseca, a onda su se klinci preselili u dvoranu Osnovne škole i tu sam ja osobno, te kao i v.d. predsjednika kluba, te i roditelji djece, neizmjereno zahvalni ravnateljici škole Karolini Vidović što nam je omogućila da djeca besplatno koriste dvoranu za vrijeme zimskih mjeseci. Ako je netko još zainteresiran (Glogovac, Jeduševac) može se javiti na broj mobitela 098 377 679 (Siniša Maroševac) ili 098 160 4630 (prof. Hrvoje Kodrić) i upisati dijete u školu nogometa. Napomenuo bih još da je uz veliki trud prof. Kodrića nabavljeno 10 lopti za njihov uzrast koje smo dobili od Slaven-Belupa. U fazi smo pregovora da na proljeće seniorske ekipe Slavena i Mladosti odigraju humanitarnu utakmicu. Sav prihod od ulaznica i donacija išao bi za kupnju sportske opreme i aluminijskih golova (5X2m) za naše najmlađe nogometaše. Mještani će biti obaviješteni na vrijeme o toj akciji i apeliram da dođete u velikom broju.

Na kraju, zahvalio bih se Upravnom odboru kluba, treneru Zdravku Eršetiću, igračima kluba, našem oružaru vječnom mladiću Rade Petroviću, svim sponzorima, donatorima, kuharima (Mikec Ivo, Goran Gabaj), curama koje su neizostavan dio svake domaće utakmice (Katarina, Mateja, Mateja), redarskoj službi koja brine da sve prođe u najboljem redu na domaćim utakmicama, na suradnji, strpljivosti i vlastitom vremenu kojeg odvajaju da taj naš klub egzistira u ovim teškim vremenima. Naravno, hvala Općini i načelniku na financijskoj pomoći bez koje bi morali definitivno ugasiti klub. Veliko hvala i našim vjernim navijačima koji su isto tako dio tog mozaika i pozivam Vas da u još većem broju budimo i stanemo uz naš klub.

Svim žiteljima Općine želimo čestit Božić, puno zdravlja, ljubavi i boljeg života u 2013. godini.

Siniša Maroševac

NK "Rudar" Glogovac

Kroz ljetnu stanku i prijelazni rok bilo je dosta napeto i živo u našem klubu. Neki su igrači najavili odlazak, neki prestanak igranja, da bi se na kraju sve posložilo kako je najbolje za klub. Svi igrači su ostali, a i uspjeli smo dovesti pet kvalitetnih igrača s kojima smo podigli kvalitetu naše igre. Sve to davalo nam je za pravo da se i nadamo borbi za vodeće pozicije u nadolazećem prvenstvu. Odigralo se i niz pripremni utakmica u kojima smo isprobali nekoliko varijanti našeg sastava. U službena natjecanja krenulo se s dva predkola KUP-a gdje smo zabilježili pobjedu protiv Udarnika iz Zablatja, a izgubili od Podravca iz Torčeca. Prvenstvo smo započeli porazom na domaćem terenu od solidnog ali ne i prejakog protivnika nakon čega je sporazumno prekinuta suradnja između trenera g. Severa, koji je i prije početka priprema najavio moguću odlazak iz kluba. Za privremenog trenera postavljen je

naš najiskusniji i dugogodišnji igrač g. Željko Furjan. Nakon toga smo izgubili još dva susreta, da bi se konačno igra posložila i ušlo u pobjednički niz od četiri utakmice gdje su savladane i nadigrane vodeće momčadi u prvenstvu. Na kraju smo zauzeli četvrto mjesto s osvojenih 12 bodova u osam susreta, zaostavši za vodećim 9 bodova. Iako je bodovna razlika povećala i imamo samo osam kola nećemo odustati od borbe za vrh tablice već ćemo dati svoj maksimum u tom ostvarivanju. Zimsku stanku provest ćemo trenirajući u sportskoj dvorani. Bilo je tu i niz radnih akcija gdje smo sanirali igralište te uređivali i održavali prostor oko istog te uređivali prostorije kluba. Povodom nadolazećih blagdana uprava i igrači nogometnog kluba "Rudar" Glogovac žele svim stanovnicima Općine Koprivnički Bregi čestit Božić i sretnu Novu 2013. godinu.

Mario Zagorščak

Zlatno doba rudničkog sela Glogovac

Prije nekoliko desetljeća selo Glogovac doživjelo je svoje zlatno doba. Malo selo kakvo danas znamo, teško je zamisliti kao malu upravljaju državu u kojoj se radilo, gradilo, zabavljalo i izlazilo. U drugoj polovici 19. stoljeća u Glogovcu je otvoren rudnik ugljena lignita. Sedamdesetih godina 20. stoljeća, nakon što je rudnik zatvoren, razvoj sela krenuo je nažalost putanjom prema dolje.

Sa sjetom se prisjećaju mještani sela na zlatne dane u kojima je rad, zabava i druženje bio dio svakodnevnog života domaćih i radnika koji su ovdje došli trbuhom za kruhom. Radnici iz cijele bivše Jugoslavije dolazili su u „bogatu“ Podravinu kako bi zaradili za kruh. Rudnik ugljena lignita u Glogovcu bio je za mnoge slamka spasa od sigurne propasti, a i mogućnost za normalan život. U Glogovcu je bilo svih nacija koji su sa sobom donijeli i djelić svoje kulture te je već u to doba pojam multikulturalnosti bio prihvaćen kao nešto čemu u današnje vrijeme teži svaka veća zajednica, a i globalna zajednica ljudi koji obitavaju na istom području. Svatko njeguje svoju kulturu i poštuje tuđu uz zajedničku suradnju na poslovima u kojima se nalaze.

Troje sugovornika koji su posvjedočili o životu u vrijeme rada rudnika pokušali su nam dočarati vrijeme u kojem se velik dio društvenog života šireg područja općine zapravo događao u Glogovcu.

Prema svjedočenju triju sugovornika; B. H. (71) – 14 godina staža u rudniku, J. H. (72) – 13 godine staža i Stjepana Capeka (80) – 21 godinu staža u rudniku, pedesetih godina, kada su isti došli raditi na rudnik ovdje je bila prava takozvana mala upravljana država u čijem je središtu bio rudnik koji je ljudima omogućavao zaradu za normalan život. Ispričali su nam kako je izgledao život i rad na rudniku.

Organizacija i uvjeti rada

Na rudniku se radilo u tri smjene i to od 6-14, od 14-22 i od 22-06 sati. Radilo se na staroj i novoj jami. U jednoj smjeni je u jami radilo 35-40 radnika i još petnaestak radnika vani, izvan jame. Nova jama otvorena je krajem tridesetih godina. Ostaci zdanja vidljivi su još i danas.

Radnici su bili vrlo disciplinirani i podijeljeni na određenim vrstama poslova. To su bili; radnici koji su radili u jami, zatim radnici na pripremi koji su pripremili teren da bi kopači mogli ući na svoja radna mjesta, zatim njihovi pomoćnici i vozači kolica te nadzornik. Na dijelovima gdje kopači nisu mogli otkopati ručno išao je palioc mina da bi se ugljen odronio. Na rudniku su još radili alatničari, radnici u radionici na separaciji. Rudnik je imao i telefonsku centralu. Jedan od najvažnijih zaposlenika bio je mjernik sa svoji pomoćnicima koje su nazivali „figuranti“, a koji su svaki dan išli u jamu i procjenjivali da li će se tu kopati, a ako da, što i kako će se kopati. Ne manje važni bili su i radnici u upravi.

S obzirom na uvjete rada ponekad su se događali i nesretni slučajevi. Od svakodnevnih ozljeda pa do kobnih posljedica uslijed kojih su ljudi i ginuli na radnom mjestu. Svaki radnik koji je došao na posao pod sumnjom da je konzumirao alkoholna pića istog je trenutka poslan kući jer je sigurnost u ovom poslu bila itekako važna.

Nakon što je mjernik procijenio da li će se na određenom mjestu kopati, krenulo se s miniranjem. Nakon toga pripremni radnici radili su na podupiranju jame. Za podupiranje su koristili štemple, kapne i daske kako bi kopači mogli kopati na određenom mjestu.

Kopači su sa sobom nosili karabit lampe, a kopali su sa šremerima (uska motika za potkopavanje), cvajšpicom i sekirama. Na koljenima su imali nakoljenke od spužve obložene gumom jer je u jamama bilo dijelova u kojima se moralo kopati klečeći pa čak i ležeći.

Hunti su bili vagoni za voženje zemlje i ugljena iz jama u kojima se kopalo. Dizel mašina je vukla hunte van iz jame. Nakon vađenja takozvane jalovine, zemlje koja je prekrivala sloj ugljena, ista se otpremala na štir (mjesto za odlaganje zemlje), a ugljen se otpremao na separaciju gdje se tovario u vagone koje je parna lokomotiva vukla na odlagalište u Koprivničke Brege.

Radnici nisu imali obrok na poslu nego su si hranu morali nositi od kuće. Također se do 1965. godine nisu imali niti gdje oprati već su takvi prljavi išli kući.

Vidljiv napredak sela

Napredak sela bio je iz godine u godinu sve veći. To se moglo vidjeti na građevinama koje su svakim danom bile sve brojnije. Izgradili su se stanovi za rudare. 1956. se počeo graditi rudarski dom, zatim menza, pekara i brijačnica, te trgovina i bufet koji su radili kao u velikom gradu. U domu rudara bilo je i kino.

Velik dio mještana Glogovca bili su članovi folklornog društva. U selu je djelovala i Udruga žena. U blizini rudnika bile su prostorije za probe folklora i zabave.

Sretan Božić i nova godina!

KOMUNALAC

GRADSKO KOMUNALNO PODUZEĆE d.o.o.

adresa: Mosna 15, 48000 Koprivnica

telefoni: 048 251 801 (Uprava)
048 251 833 (centrala)

fax: 048 251 898

besplatni telefon: 0800 8848

info@komunalac-kc.hr
www.komunalac-kc.hr

Zabave

Iako je rad u rudniku bio težak fizički rad mještani i radnici su vodili bogat društven i kulturni život. Zabave su se obavezno organizirale za Novu godinu, za Dan rudara, zatim za Dan žena 8. mart, za 1. maj, a 2. svibnja uvijek su zabavu napravili vatrogasci tako da se slavilo dva dana za redom.

Sjećaju se sugovornici ove priče zabava za Dan rudara koji se obilježava 2. ožujka. Bez obzira na to što plaće rudara nisu bile velike ipak se moglo odvojiti za zabavu. Kako bi zaradili za proslavu Dana rudara svi su rudari radili jednu nedjelju prije proslave, iako nedjelje nisu bile radne, i zaradili 1000 dinara koje bi onda na sam dan potrošili.

Mjesec dana prije proslave organizirana su natjecanja na rudniku; pratilo se tko je bio najuspješniji u radu, koja „radilište“ je u mjesec dana imalo najbolje rezultate i slično te su se dijelile 1., 2., i 3. nagrada. Prema sjećanju sugovornika, prva nagrada je bila novčana i pečeni odojak, a ostalih se nisu mogli sjetiti.

Dan rudara najčešće je bio zapamćen po velikom narodnom veselju i plesu. Za taj dan se oblačila svečana nova odjeća. Svirali su najčešće tamburaši, a ponekad su bili i pozvani svirci iz Slovenije. S obzirom na prosti puk često se konzumirao i alkohol koji je gotovo uvijek uzrokovao tučnjavu rudara. Kako je takozvana „prugica“, koja je bila postavljena za odvoz ugljena na željezničku stanicu u Kopriv-

ničke Brege prolazila uz rudarski dom i uz ambulantu Glogovac, često puta se znalo dogoditi da su vozilom pod nazivom „cicka“ otpremani slavljenici razbijenih glava do ambulante ili do željezničke stanice te je za njih zabava bila gotova.

Ljubav

Na rudniku su radili mnogi muškarci. Radile su i žene, ali u manjem broju. Bilo je mnogo samaca koji su i živjeli u samačkim stanovima. Kažu sugovornici da je na rudniku vladala „otimačina“ za djevojkama. Sugovornica kaže da je bilo zaista mnogo zgodnih muškaraca te su imale na izbor jer je djevojaka bilo manje. Pogledi ispod obrva nisu nedostajali iako su na rudniku svi bili profesionalni i ostavljali ljubav za slobodno vrijeme. Bilo je i takozvanih kurira koji su prenašali usmene poruke djevojke i dečka koji su se simpatizirali. Obično je kurir kasnije postao i kum u satovima. U slobodno vrijeme išlo se na zabave i u kino gdje su se djevojke nalazile s mladićima i gdje su slobodno mogli izraziti simpatije.

Radi rudnika su dolazili mnogi u Glogovac, zaljubili se i ostali. Neki od njih su; Barica i Ante M., Marija i Stipe M., Ljubica i Mato K., Barica i Ante M. (Bregi), Katica i Rudi Š., Marica i Duško A., Kata i Rajko P., Barica i Juro H, Barica i Stjepan C.

31.10.1969. zadnji vlak s ugljenom odlazi u Koprivničke Brege. Ostalo je 310 radnika koji su zaposleni u drugim firmama. Zlatno doba je nakon toga u Glogovcu prošlo.

Zahvaljujem sugovornicima na ustupljenim podacima i vremenu koje su mi posvetili!

Helena Capek

Svim žiteljima općine Koprivnički Bregi
blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!

OBRT ZA UZGOJ POVRĆA
KRAPINEC

Svim žiteljima općine Koprivnički Bregi
blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!

ERIA

Usluge njege i
održavanja tijela
Koprivnički Bregi
Mob: 099/ 691 88 37

Svim žiteljima općine Koprivnički Bregi
blagoslovljen Božić
i sretna Nova 2013. godina!

ZAGI-MD

INSTALACIJE VODE, PLINA I CENTRALNOG GRIJANJA
vl. Mladen Zagajski

Glogovac, Tel.: 048 637 192
Mob.: 098 204 719 i 098 138 15 82

Stanica
servis
www.stanica.hr

KOPRIVNIČKI BREGI Matije Gupca 44a
Vl. Zoran Štauber tel: 098 98 08 998

- SERVIS RAČUNALA I INFORMATIČKE OPREME •
- AUTOMATIKA • FREKVENTNI REGULATORI •
- ELEKTROMOTORNI POGONI • ELEKTROMEHIKA •
- SKLOPNA TEHNIKA • RAZVODNI ORMARI •

Svim žiteljima općine Koprivnički Bregi blagoslovljen
Božić i sretna Nova 2013. godina!

List Općine Koprivnički Bregi

Godina: IV., broj 10(3)/2012., ISSN 1847-4802

Besplatni primjerak. List izlazi kvartalno.

Nakladnik: Općina Koprivnički Bregi

Trg kralja Tomislava bb, Koprivnički Bregi, 48000 Koprivnica

Web Općine: www.koprivnicki-bregi.hr

E-mail Općine: opcina.koprivnicki.bregi@kc.t-com.hr

Žiro-račun Općine: 2386002-1820200006

Telefon/faks Općine: 048 830 420

Glavni urednik: Mario Hudić, načelnik Općine Koprivnički Bregi

Odgovorni urednik: Kruna Hudić

Uredništvo: Đurđica Mustaf, Sanela Došen, Branko Mustaf, Siniša Maroševac

Adresa uredništva: Trg kralja Tomislava bb, Koprivnički Bregi, 48000 Koprivnica

Mobiteli uredništva: 098 316 028, 099 665 1870, 098 377 679

Dizajn i tisak: Georg, Koprivnica

Naklada: 800 primjeraka

Rukopisi se ne vraćaju niti honoriraju.

Uredništvo ne odgovara za netočnosti i stavove iznesene u autorskim radovima.

IMPRESUM

Recept za sreću malenih

Rodili ste zdravu, lijepu djecu. Pružili ste im krov nad glavom, hranu, odjeću i obuču, igračke. Sve je to ništa, jer fali pažnja, zagrljaj i ono glavno: Volim te. Grlite dijete i kad vas ljuti i kad vas veseli, kad zavrijedi i kad ne zavrijedi. Zamijenite vik i kazne zagrljajem. Djeca su vam povjerena da ih naučite voljeti i da vole. Ponekad umjesto jezika upotrijebite srce i pamet, jer djeca su točno onakva kakvi ste vi. Dobro se vraća dobrim, a ljubav djece koju dobijete je neprocjenjiva. Volite dobrog kao i zločestog, isto, bez razlike, pomognite lijenom i vrijednom. Primjerom pokažite ljubav djeci, oni su to zavrijedili.

Volite svoju djecu!

Ljubica Čižmak

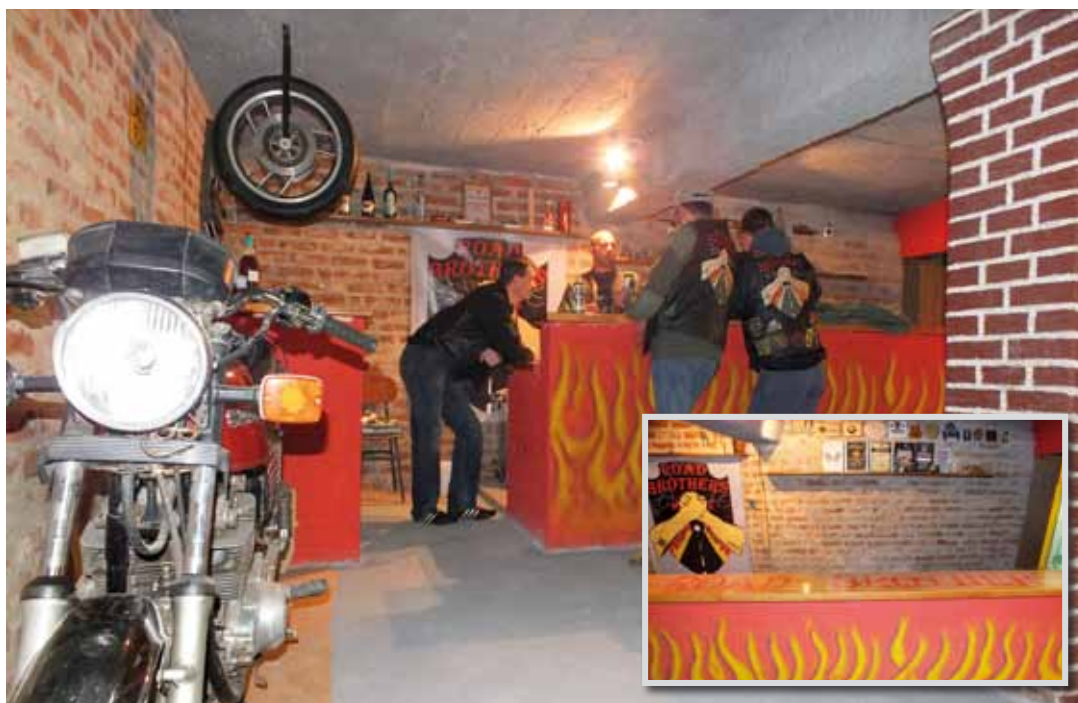

Stisak ruke

Uz sve ove nedaće koje nas okružuju tipa recesije, nezaposlenosti, skupog života općenito, najvrjednije što nam je ostalo smo mi ljudi kao jedinka, a još više kao skupina. Nervoza, brz život u kombinaciji s malo tolerancije i zdravih osjećaja prema bitnim stvarima je trenutna realnost. Što je bitno? Bitan je osjećaj topline, mira i sigurnosti. U ovim stresnim trenucima možemo preživjeti odnosno povećati kvalitetu ovog života najviše zajednicom odnosno druženjem jer kada si okružen ljudima u koje imaš povjerenja za svaki problem će se lakše naći rješenje ili bar utjeha. Upravo zato glavna bit i moto našeg kluba i jest druženje! Od kada smo dobili na korištenje prostoriju ispod općinske zgrade i primili se preuređenja osjećaj da stvoriš nešto kao skupina je

odličan. To je ono što nas povezuje bez obzira na skeptičnost ljudi oko nas a ponekad i nas samih. Danas kada smo postigli nešto u svojem okruženju, kada su nas ljudi prihvatili i shvatili da nismo samo neki luđaci obučeni u crno koji jure na motorima, na nama je da nastavimo s radom kluba i da se potrudimo održati ga jer kao što sam i prije spomenuo, zajednica je ono što nas čini jačim i otpornijim. Slijedeće što ćemo sa vama podijeliti su kao i svake godine već tradicionalni moto mrazovi i u drugom mjesecu naš drugi winter party. Za kraj, u ime kluba od srca čestitam svim žiteljima Općine Koprivničkih Bregi blagoslovljen Božić i sretnu Novu godinu. I da vam još nešto kažem - bili smo, jesmo, biti ćemo Road Brothers forever.

Petar Eršetić

Dobri stari običaji...

Ako ste mislili da su stari običaji nestali u našoj Općini, prevarili ste se. U Trnovcu isti dan, 10.11.2012., povećao se broj žitelja dvije bebe (Niu i Luku). Radosti i veselja donijeli su u obitelji Nemec i Horvat, a ti isti ukućani nisu baš bili radosni i veseli dok su se slijedeće jutro probudili i ugledali prizor od kojeg im je vjerojatno zastao dah. Netko se ipak sjetio starih dobrih običaja. Siniša Maroševac

